

МАТЕЙ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27	28										

ГЛАВА 1

Родословието на Исуса Христа, син на Давида, син на Авраама.

² Авраам роди Исаака; Исаак роди Якова; Яков роди Юда и братята му;

³ Юда роди Фареса и Зара от Тамар; Фарес роди Есрона; Есрон роди Арама;

⁴ Арам роди Аминадава; Аминадав роди Наасона; Наасон роди Салмона;

⁵ Салмон роди Вооза от Рахав; Вооз роди Овида от Рут; Овид роди Есея;

⁶ а Есей роди цар Давида. Давид роди Соломона от Уриевата жена;

⁷ Соломон роди Ровоама; Ровоам роди Авия; Авия роди Аса;

⁸ Аса роди Иосафата; Иосафат роди Иорама; Иорам роди Озия;

⁹ Озия роди Иотама; Иотам роди Ахаза; Ахаз роди Езекия;

¹⁰ Езекия роди Манасия; Манасия роди Амона; Амон роди Иосия;

¹¹ а Иосия роди Ехония и братята му във времето на преселението във Вавилон.

¹² А след преселението във Вавилон, Ехония роди Салатиила; Салатиил роди Зоровавела;

¹³ Зоровавел роди Авиуда; Авиуд роди Елиакима; Елиаким роди Азора;

¹⁴ Азор роди Садока; Садок роди Ахима; Ахим роди Елиуда;

¹⁵ Елиуд роди Елеазара; Елеазар роди Матана; Матан роди Якова;

¹⁶ а Яков роди Иосифа, мъжа на Мария, от която се роди Исус, Който се нарича Христос {Помазаник, или, Месия}.

¹⁷ И така, всичките родове от Авраама до Давида са четиринадесет; от Давида до преселението във Вавилон, четиринадесет рода; и от преселението във Вавилон до Христа, четиринадесет рода.

¹⁸ А рождението на Исуса Христа {Помазаника} биде така: след като бе сгодена майка му Мария за Иосифа, преди да бяха се съединили тя се намери непразна от Светия Дух.

¹⁹ А мъжът ѝ Иосиф, понеже беше праведен, а пък не искаше да я изложи, намисли да я напусне тайно.

²⁰ Но, когато мислеше това, ето, ангел от Господа му се яви насъне и каза: Иосифе, сине Давидов, не бой се да вземеш жена си Мария; защото зачатото в нея е от Светия Дух.

²¹ Тя ще роди син, когото ще наречеш Исус {Спасител}; защото Той е Който ще спаси людете Си от греховете им.

- ²² А всичко това стана за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка който казва:
- ²³ "Ето девицата ще зачне и ще роди син; И ще го нарекат Емануил" (което значи, Бог с нас).
- ²⁴ И тъй, Иосиф, като стана от сън, стори както му заповяда ангелът от Господа и взе жена си;
- ²⁵ но не я познаваше докато тя роди [първородния си] син; и нарече го Исус.

ГЛАВА 2

А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски, в дните на цар Ирода, ето, мъдреци от изток пристигнаха в Ерусалим.

² И казаха: Где е Юдейският цар, който се е родил? защото видяхме звездата му на изток, и дойдохме да му се поклоним.

³ Като чу това цар Ирод, смути се, и цял Ерусалим с него.

⁴ Затова събра всички народни главни свещеници и книжници и ги разпитваше, где трябваше да се роди Христос.

⁵ А те му казаха: Във Витлеем Юдейски, защото така е писано чрез пророка: -

⁶ "И ти, Витлееме, земя Юдова, Никак не си най-малък между Юдовите началства, Защото от тебе ще произлезе Вожд; Който ще бъде пастир на Моя народ Израил"

⁷ Тогава Ирод повика тайно мъдреците и внимателно научи от тях времето, когато се е явила звездата.

⁸ И като ги изпрати във Витлеем, каза им: Идете, разпитайте внимателно за детето; и като го намерите, известете ми, за да ида и аз да му се поклоня.

⁹ А те, като изслушаха царя, тръгнаха си; и, ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото гдето беше детето.

¹⁰ Като видяха звездата, зарадваха се твърде много.

¹¹ И като влязоха в къщата, видяха детето с майка му Мария, паднаха и му се поклониха; и отваряйки съкровищата си, принесоха му дарове, - злато, ливан и смирна.

¹² А, понеже бяха предупредени от Бога насъне да се не връщат при Ирода, те си отидоха през друг път в своята страна.

¹³ А след отиването им, ето, ангел от Господа се явява насъне на Иосифа и казва: Стани, вземи детето и майка му, и бягай в Египет, и остани там докато ти река, защото Ирод ще потърси детето за да го погуби.

¹⁴ И тъй, той стана, взе детето и майка му през нощта и отиде в Египет,

¹⁵ гдето остана до Иродовата смърт; за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "От Египет повиках Сина Си".

¹⁶ Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдреците, разяри се твърде много, и прати да погубят всичките мъжки младенци във Витлеем и във всичките му околности, от две години и по-долу, според времето, което внимателно бе изучил от мъдреците.

¹⁷ Тогава се изпълни реченото от пророк Еремия, който казва: -

¹⁸ "Глас се чу в Рама, Плач и голямо ридание; Рахил оплакваше чадата си, И не искаше да се утеши, защото ги няма вече".

¹⁹ А като умря Ирод, ето ангел от Господа се явява насъне на Иосифа в Египет и

казва:

²⁰ Стани, вземи детето и майка му, и иди в Израилевата земя; защото измряха ония, които искаха живота на детето.

²¹ И тъй той стана, взе детето и майка му, и дойде в Израилевата земя.

²² Но като чу, че над Юдея царувал Архелай, наместо баща си Ирода, страхуваше се да иде там; и, предупреден от Бога насъне, оттегли се в галилейските страни,

²³ дойде и се засели в един град наречен Назарет; за да се сбъдне реченото чрез пророците, че ще се нарече Назарей.

ГЛАВА 3

В ония дни дойде Иоан Кръстител и проповядваше в Юдейската пустиня, като казваше:

² Покайте се понеже наближи небесното царство.

³ Защото този беше, за когото се е говорило чрез пророк Исаия, който казва: "Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа, Прави направете пътеките за Него".

⁴ А тоя Иоан носеше облекло от камилска козина, и кожен пояс около кръста си; а храната му беше акриди и див мед.

⁵ Тогава излизаха при него Ерусалим, цяла Юдея и цялата Иорданска околност,

⁶ и се кръщаваха от него в реката Иордан, като изповядваха греховете си.

⁷ А като видя, че мнозина от фарисеите и садукееите идеха да се кръстят от него, рече им: Рожби ехиднини! кой ви предупреди да бягате от идещия гняв?

⁸ Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние;

⁹ и не мислете да думате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама.

¹⁰ А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля.

¹¹ Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Оня, Който иде след мене, е по-силен от мене, Комуто не съм достоен да поднеса обувката; Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън.

¹² Лопатата е в ръката Му, и Той здраво ще очисти гумното Си, и ще събере житото Си в житницата, а плявата ще изгори в неугасим огън.

¹³ Тогава идва Исус от Галилея на Иордан при Иоана за да се кръсти от него.

¹⁴ А Иоан Го възпираше, казвайки: Аз имам нужда да се кръстя от Тебе, и Ти ли идеш при мене?

¹⁵ А Исус в отговор му рече: Остави Ме сега, защото така ни е прилично да изпълним всичко що е право. Тогава Иоан го остави.

¹⁶ И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и, ето, отвориха Му се небесата, и видя Божият Дух, че слиза като гълъб и се спускаше на Него;

¹⁷ и ето глас от небесата, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син, в Когото е Моето благоволение.

ГЛАВА 4

- Т**огава Исус биде отведен от Духа в пустинята, за да бъде изкушаван от дявола.
- ² И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи, най-последно огладня.
- ³ И тъй изкушителят дойде и Му рече: Ако си Божий Син заповядай тия камъни да станат хлябове.
- ⁴ А Той в отговор каза: Писано е: "Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза от Божиите уста.
- ⁵ Тогава дяволът Го завежда в светия град, поставя Го на крилото на храма и Му казва:
- ⁶ Ако си Божий Син, хвърли се долу; защото е писано: - "Ще заповяда на ангелите Си за Тебе: И на ръце ще Те дигат. Да не би да удариш о камък ногата Си".
- ⁷ Исус му рече: Писано е още: "Да не изпитваш Господа твоя Бог".
- ⁸ Пак Го завежда дяволът на една много висока планина, показва Му всичките царства на света и тяхната слава и казва Му:
- ⁹ Всичко това ще ти дам, ако паднеш да ми се поклониш.
- ¹⁰ Тогава Исус му каза: Махни се, Сатано, защото е писано: "На Господа твоя Бог да се покланяш, и само Нему да служиш".
- ¹¹ Тогава дяволът Го остави; и, ето, ангели дойдоха и Му прислужваха.
- ¹² А когато чу Исус, че Иоан бил предаден на властта, оттегли се в Галилея.
- ¹³ И като напусна Назарет, дойде и се настани в Капернаум край езерото {Гръцки: Морето. Така и навсякъде в това евангелие.}, в Завулоновите и Нефталимовите предели;
- ¹⁴ за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: -
- ¹⁵ "Завулоновата земя и Нефталимовата земя, Край езерото, отвъд Иордан, Езическа Галилея;
- ¹⁶ Людете, които седяха в тъмнина. Видяха голяма светлина И на ония, които седяха в страната на мрачната сянка, На тях изгря светлина".
- ¹⁷ От тогава Исус започна да проповядва, казвайки: Покайте се, защото наближи небесното царство.
- ¹⁸ И като ходеше край галилейското езеро, видя двамата братя, Симона, наречен Петър и брат му Андрея, че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари.
- ¹⁹ И казва им: Дойдете след Мене и Аз ще ви направя ловци на човеци.
- ²⁰ И те веднага оставиха мрежите и отидоха след Него.
- ²¹ И като отмина от там, видя други двама братя, Якова Заведеев и брат му Иоана, че къпеха мрежите си в ладията с баща си Заведея; и ги повика.
- ²² И те на часа оставиха ладията и баща си, и отидоха след Него.
- ²³ Тогава Исус ходеше по цяла Галилея, и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ между людете.
- ²⁴ И разнесе се слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, хванати от бяс, епилептици и парализирани; и ги изцели.
- ²⁵ И подире Му вървяха големи множества от Галилея и Декапол, от Ерусалим и Юдея, и из отвъд Иордан.

ГЛАВА 5

А Исус като видя множествата, възкачи се на хълма; и когато седна, учениците Му дойдоха при Него.

2 И като отвори устата Си поучаваше ги, казвайки:

3 Блажени нищите по дух, защото е тяхно небесното царство.

4 Блажени скърбящите, защото те ще се утешат.

5 Блажени кротките, защото те ще наследят земята.

6 Блажени които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.

7 Блажени милостивите, защото на тях ще се показва милост.

8 Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога.

9 Блажени миротворците, защото те ще се нарекат Божии чада.

10 Блажени гонените заради правдата, защото е тяхно небесното царство.

11 Блажени сте, когато ви хулят и ви гонят, и говорят против вас лъжливо, всякакво зло заради Мене;

12 радвайте се и веселете се, защото голяма е наградата ви на небесата, понеже така гониха пророците, които бяха преди вас.

13 Вие сте солта на земята. Но ако солта обезсолее, с какво ще се осоли? Тя вече за нищо не струва, освен да се изхвърли вън и да се тъпче от хората.

14 Вие сте виделината на света. Град поставен на хълм не може да се укрие.

15 И когато запалят светило, не го турят под шиника, а на светилника, и то свети на всички, които са в къщи.

16 Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата.

17 Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша но да изпълня.

18 Защото истина ви казвам: Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине, докато всичко не се сбъдне.

19 И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди, и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство; а който ги изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство.

20 Защото казвам ви, че ако вашата правда не надмине правдата на книжниците и фарисеите, никак няма да влезете в небесното царство.

21 Чули сте, че е било казано на старовременните: "Не убивай; и който убие излага се на съд".

22 А пък Аз ви казвам, че всеки, който се гневи на брата си [без причина], излага се на съд; и който рече на брата си Рака {Безделниче.}, излага се на Синедриона; а който му рече: Бунтовни безумецо, излага се на огнения пъкъл.

23 И тъй, като принасяш дара си на олтара, ако там си спомниш, че брат ти има нещо против тебе,

24 остави дара си там пред олтара, и иди, първо се помири с брата си, тогава дойди и принеси дара си.

25 Спогаждай се с противника си по-скоро, догдето си на пътя с него към съдилището, да не би противникът ти да те предаде на съдията, а съдията те предаде на служителя, и да бъдеш хвърлен в тъмница.

26 Истина ти казвам: Никак няма да излезеш оттам докле не изплатиш и последния кодрант.

- ²⁷ Чули сте, че е било казано: "Не прелюбодействуй".
- ²⁸ Но Аз ви казвам, че всеки, който гледа жена, за да я пожелае, вече е прелюбодействувал с нея в сърцето си.
- ²⁹ Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли го; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла.
- ³⁰ И ако дясната ти ръка те съблазнява, отсечи я и хвърли я; защото по-добре е за тебе да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да отиде в пъкъла.
- ³¹ Още било казано: "Който си напусне жената, нека ѝ даде разводно писмо".
- ³² А пък Аз ви казвам, че всеки, който напусне жена си, освен по причина на прелюбодейство, прави я да прелюбодействува; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, той прелюбодействува.
- ³³ Чули сте още, че е било казано на старовременните: "Не си престъпвай клетвата, но изпълнявай пред Господа клетвите си".
- ³⁴ Но Аз ви казвам: Никак да се не кълнете; нито в небето, защото то е престол на Бога;
- ³⁵ нито в земята, защото е подножието Му; нито в Ерусалим, защото е град на великия Цар.
- ³⁶ Нито в главата си да се не кълнеш, защото не можеш направи ни един косъм бял или черен.
- ³⁷ Но говорът ви да бъде: Да, да; Не, не; а каквото е повече от това, е от лукавия.
- ³⁸ Чули сте, че е било казано: "Око за око, зъб за зъб".
- ³⁹ А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но, ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата.
- ⁴⁰ На тогава, който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и горната дреха.
- ⁴¹ Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две.
- ⁴² Дай на оногова, който проси от тебе; и не се отвърщай от оногова, който ти иска на заем.
- ⁴³ Чули сте, че е било казано: "Обичай ближния си, а мрази неприятеля си".
- ⁴⁴ Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тях, които ви гонят;
- ⁴⁵ за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на несправедните.
- ⁴⁶ Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците?
- ⁴⁷ И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците?
- ⁴⁸ И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец.

ГЛАВА 6

Внимавайте да не вършите делата на правдата си пред човеците, за да ви виждат; инак нямате награда при Отца си, Който е на небесата.

² И тъй, когато правиш милостиня, не тръби пред себе си, както правят лицемерите по синагогите и по улиците, за да бъдат похвалявани от човеците; истина ви казвам:

Те са получили вече своята награда.

³ А когато ти правиш милостиня, нека левицата ти не узнае какво прави десницата ти;

⁴ за да става твоята милостиня в тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве].

⁵ И когато се молите, не бивайте като лицемерите; защото те обичат да се молят стоящи по синагогите и по ъглите на улиците, за да ги виждат човеците; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда.

⁶ А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве].

⁷ А когато се молите, не говорете излишни думи, както езичниците; защото те мислят че ще бъдат послушани заради многото си говорене.

⁸ И тъй, не бъдете като тях; защото Отец ви знае от що се нуждаете преди вие да Му искате.

⁹ А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!

¹⁰ да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята;

¹¹ Дай ни днес ежедневния хляб;

¹² и прости ни дълговете, както и ние простихме на нашите длъжници;

¹³ и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия, [защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин].

¹⁴ Защото, ако вие простите на човеците съгрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас.

¹⁵ Но ако вие не простите на човеците съгрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите съгрешения.

¹⁶ А когато постите, не бивайте унили, като лицемерите; защото те помрачават лицата си, за да ги виждат човеците, че постят; истина ви казвам: Те са получили вече своята награда.

¹⁷ А ти, когато постиш, помажи главата си и умий лицето си,

¹⁸ за да те не виждат човеците, че постиш, но Отец ти, Който е в тайно; и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде [на яве].

¹⁹ Недейте си събира съкровища на земята, гдето молец и ръжда ги изядда, и гдето крадци подкопават и крадат.

²⁰ Но събирайте си съкровища на небето, гдето молец и ръжда не ги изядда, и гдето крадци не подкопават нито крадат;

²¹ защото гдето е съкровището ти, там ще бъде и сърцето ти.

²² Окоето е светило на тялото; и тъй, ако окоето ти е здраво цялото ти тяло ще бъде осветено;

²³ но ако окоето ти е болнаво, то цялото ти тяло ще бъде помрачено. Прочее, ако светлината в тебе е тъмнина то колко голяма ще е тъмнината!

²⁴ Никой не може да слугува на двама господари, защото или ще намрази единия, а ще обикне другия, или към единия ще се привърже, а другия ще презира. Не можете да слугувате на Бога и на мамона.

²⁵ Затова ви казвам: Не се безпокойте за живота си, какво ще ядете или какво ще пиете, нито за тялото си, какво ще облечете. Не е ли животът повече от храната, и тялото от облеклото?

- ²⁶ Погледнете на небесните птици, че не сеят, нито жънат, нито в житници събират: и пак небесният ви Отец ги храни. Вие не сте ли много по-скъпи от тях?
- ²⁷ И кой от вас може с грижение да прибави един лакът на ръста си?
- ²⁸ И за облекло, защо се безпокоите? Разгледайте полските кремове как растат; не се трудят, нито предат;
- ²⁹ но казвам ви, че нито Соломон с всичката си слава не се е обличал като един от тях.
- ³⁰ Но ако Бог така облича полската трева, която днес я има, а утре я хвърлят в пещ, не ще ли много повече да облича вас маловерци?
- ³¹ И тъй не се безпокойте, и не думайте: Какво ще ядем? или: Какво ще пием? или: Какво ще облечем?
- ³² (Защото всичко това търсят езичниците), понеже небесният ви Отец знае, че се нуждаете от всичко това.
- ³³ Но първо търсете Неговото царство и Неговата правда; и всичко това ще ви се прибави.
- ³⁴ Затова, не се безпокойте за утре, защото утрешният ден ще се безпокои за себе си. Доста е на деня злото, което му се намери.

ГЛАВА 7

Не съдете, за да не бъдете съдени.

- ² Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери.
- ³ И защо гледаш съчицата в око̀то на брата си, а не внимаваш на гредата в твоето око?
- ⁴ Или как ще речеш на брата си. Остави ме да извадя съчицата из око̀то ти; а ето гредата в твоето око?
- ⁵ Лицемерецо, първо извади гредата от твоето око, и тогава ще видиш ясно за да извадиш съчицата от братовото си око.
- ⁶ Не давайте свето нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свините, да не би да ги стъпчат с краката си и се обърнат да ви разкъсат.
- ⁷ Искайте, и ще ви се даде; търсете, и ще намерите; хлопайте, и ще ви се отвори,
- ⁸ защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на тогава, който хлопа, ще се отвори.
- ⁹ Има ли между вас човек, който, ако му поиска син му хляб, ще му даде камък?
- ¹⁰ или, ако поиска риба, да му даде змия?
- ¹¹ И тъй, ако вие, които сте зли, знаете да давате блага на чадата си, колко повече Отец ви, Който е на небесата, ще даде добри неща на тия, които искат от Него!
- ¹² И тъй, всяко нещо, което желаете да правят хората на вас, така и вие правете на тях; защото това е същината на закона и пророците.
- ¹³ Влезте през тясната порта, защото широка е портата и пространен е пътят, който води в погубел, и мнозина са ония, които минават през тях.
- ¹⁴ Понеже тясна е портата и стеснен е пътят, който води в живот, и малцина са ония, които ги намират.
- ¹⁵ Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители.

- ¹⁶ От плодовете им ще ги познаете. Бере ли се грозде от тръни, или смокини от репей?
- ¹⁷ Също така, всяко добро дърво дава добри плодове, а лошото дърво дава лоши плодове.
- ¹⁸ Не може добро дърво да дава лоши плодове; или лошо дърво да дава добри плодове.
- ¹⁹ Всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и се хвърля в огън.
- ²⁰ И тъй, от плодовете им ще ги познаете.
- ²¹ Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата.
- ²² В онзи ден мнозина ще Ми рекат: Господи! Господи! не в Твоето ли име пророкувахме, не в Твоето ли име бесове изгонвахме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела?
- ²³ Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие.
- ²⁴ И тъй, всеки, който чуе тия Мои думи и ги изпълнява, ще се оприличи на разумен човек, който е построил къщата си на канара;
- ²⁵ и заваля дъждът, придойдоха реките, духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; но тя не падна, защото бе основана на канара.
- ²⁶ И всеки, който чуе тези Мои думи и не ги изпълнява, ще се оприличи на неразумен човек, който построи къщата си на пясък;
- ²⁷ и заваля дъждът, придойдоха реките и духнаха ветровете, и устремиха се върху тая къща; и тя падна, и падането ѝ бе голямо.
- ²⁸ И когато свърши Исус тия думи, народът се чудеше на учението Му;
- ²⁹ защото ги поучаваше като един, който има власт, а не като техните книжници.

ГЛАВА 8

А когато слезе от хълма, последваха Го големи множества.

- ² И, ето, един прокажен дойде при Него, кланяше Му се и каза: Господи, ако искаш, можеш да ме очистиш.
- ³ Тогава Исус простря ръка и се допря до него и рече: Искам; бъди очистен. И на часа му се очисти проказата.
- ⁴ И Исус му каза: гледай да не кажеш това никому; но, за свидетелство на тях, иди да се покажеш на свещеника, и принеси дара, който Моисей е заповядал.
- ⁵ А когато влезе в Капернаум, един стотник дойде при Него и Му се молеше, казвайки:
- ⁶ Господи, слугата ми лежи у дома парализиран, и много се мъчи.
- ⁷ Той му казва: Ще дойда и ще го изцеля.
- ⁸ Стотникът в отговор Му рече: Господи, не съм достоен да влезеш под стряхата ми; но кажи само една дума, и слугата ми ще оздравее.
- ⁹ Защото и аз съм подвластен човек и имам подчинени на мен войници; и казвам на тогова: Иди, и той отива; и на друг: Дойди, и той дохожда; а на слугата си: Стори това, и го струва.
- ¹⁰ Исус, като чу това, почуди се, и рече на ония, които идеха изподире: Истина ви казвам, нито в Израиля съм намерил толкова вяра.

- 11** Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство;
- 12** а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.
- 13** Тогава Исус рече на стотника: Иди си; както си повярвал, така нека ти бъде. И слугата оздравя в същия час.
- 14** И когато дойде Исус в къщата на Петра, видя, че тъща му лежеше болна от треска.
- 15** И допря се до ръката ѝ, и треската я остави; и тя стана да Му прислужва.
- 16** А когато се свечери, доведоха при Него мнозина хванати от бяс; и Той изгони духовете с една дума, и изцели всичките болни;
- 17** за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: "Той взе на себе Си нашите немощи, И болестите ни понесе".
- 18** И като видя Исус около Себе Си много народ, заповяда да минат отвъд езерото.
- 19** И дойде един книжник и Му рече: Учителю, ще вървя след Тебе където и да идеш.
- 20** Исус му каза: Лисиците си имат леговища, и небесните птици гнезда; а Човешкият Син няма где глава да подслони.
- 21** А друг от учениците Му рече: Господи, позволи ми първо да отида и погребя баща си.
- 22** Но Исус му рече: Върви след Мене, и остави мъртвите да погребат своите мъртъвци.
- 23** И когато влезе в една ладия, учениците Му влязоха подир Него.
- 24** И, ето, голяма буря се подигна на езерото, до толкова щото вълните покриваха ладията; а Той спеше.
- 25** Тогава се приближиха, събудиха Го и казаха: Господи, спаси! загиваме!
- 26** А Той им каза: Защо сте страхливи, малOVERCI? Тогава стана, смъмра ветровете и вълните {Гръцки: Морето.}, и настана голяма тишина.
- 27** А човеците се чудеха и казваха: Какъв е Тоя, че и ветровете и вълните Му се покоряват?
- 28** И когато дойде на отвъдната страна, в гадаринската земя, срещнаха Го двама хванати от бяс, които излизаха от гробищата, твърде свирепи, така щото никой не можеше да мине през онзи път.
- 29** И, ето, извикаха, казвайки: Какво имаш с нас, Ти Божий Сине? Нима си дошъл тука преди време да ни мъчиш?
- 30** А надалеч от тях имаше голямо стадо свини, което пасеше.
- 31** И бесовете му се молеха, думайки: Ако ни изпъдиш, изпрати ни в стадото свини.
- 32** И рече им: Идете. И те като излязоха, отидоха в свините; и, ето, цялото стадо се спусна надолу по стръмнината в езерото, и загина във водата.
- 33** А свиначите побягнаха, и като отидоха в града разказаха всичко, и това що бе станало с хванатите от бяс.
- 34** И, ето, целият град излезе да посрещне Исуса; и като Го видяха, примолыха Му се да си отиде от техните предели.

ГЛАВА 9

Тогава Той влезе в една ладия, премина и дойде в Своя Си град.

² И, ето, донесоха при Него един паралитик, сложен на постелка; и Исус като видя вярата им, рече на паралитика: Дерзай, синко; прощават ти се греховете.

³ И, ето, някои от книжниците си казаха: Този богохулствува.

⁴ А Исус, като узна помислите им, рече: Защо мислите зло в сърцата си?

⁵ Защото кое е по-лесно, да река: Прощават ти се греховете, или да река: Стани и ходи?

⁶ Но, за да познаете, че Човешкият Син има власт на земята да прощава греховете (тогава каза на паралитика): Стани, вдигни си постелката и иди у дома си.

⁷ И той стана и отиде у дома си.

⁸ А множествата, като видяха това, страх ги обзе и прославиха Бога, Който бе дал такава власт на човеците.

⁹ И като минаваше оттам, Исус видя един човек, на име Матей, седящ в бирничеството; и рече му: Върви след Мене. И той стана да Го последва.

¹⁰ И когато бе седнал на трапезата в къщата, ето, мнозина бирници и грешници дойдоха и насядаха с Исуса и с учениците Му.

¹¹ И фарисеите, като видяха това, рекоха на учениците Му: Защо яде вашият учител с бирниците и грешниците?

¹² А Той, като чу това, рече: Здравите нямат нужда от лекар, а болните.

¹³ Но идете и научете се що значи тази дума: "Милост искам, а не жертви", защото не съм дошъл да призова праведните, а грешните [на покаяние].

¹⁴ Тогава дохождат при Него Иоановите ученици и казват: Защо ние и фарисеите постим много, а Твоите ученици не постят?

¹⁵ Исус им каза: Могат ли сватбарите да жалеят, докато е с тях младоженецът? Ще дойде обаче, време, когато младоженецът ще им се отнеме; и тогава ще постят.

¹⁶ Никой не кърпи вехта дреха с невалян плат; защото това, което трябваше да я запълни, отдира от дрехата, и съдраното става по-лошо.

¹⁷ Нито наливат ново вино във вехти мехове; инак, меховете се спукват, виното изтича, и меховете се изхабяват. Но наливат ново вино в нови мехове, та и двете се запазват.

¹⁸ Когато им говореше това, ето, един началник дойде и им се кланяше, и казваше: Дъщеря ми току що умря; но дойди и възложи ръката Си на нея и тя ще оживее.

¹⁹ И, като стана, Исус отиде подир него, тоже и учениците Му.

²⁰ И, ето, една жена, която имаше кръвотечение дванадесет години, приближи се изотзад и се допря до полата на дрехата Му;

²¹ защото си думаше: Ако се допра до дрехата Му, ще оздравея.

²² А Исус като се обърна и я видя, рече: Дерзай, дъщерьо; твоята вяра те изцели. И от същия час жената оздравя.

²³ И когато дойде Исус в къщата на началника, и видя свирачите и народа разтревожен, рече:

²⁴ Идете си, защото момичето не е умряло, но спи. А те Му се присмиваха.

²⁵ А като изпъдиха народа, Той влезе и я хвана за ръката; и момичето стана.

²⁶ И това се разчу по цялата оная страна.

²⁷ И когато Исус си отиваше оттам, подир Него вървяха двама слепи, които викаха, казвайки: Смили се за нас, Сине Давидов!

- 28** И като влезе в къщи, слепите се приближиха до Него; и Исус им каза: Вярвате ли че мога да сторя това? Казват Му: Вярваме, Господи.
- 29** Тогава Той се допря до очите им, и рече: Нека ви бъде според вярата ви.
- 30** И очите им се отвориха. А Исус им заръча строго, като каза: Внимавайте никой да не знае това.
- 31** А те, като излязоха разгласиха славата Му по цялата оная страна.
- 32** И когато те излизаха, ето, доведоха при Него един ням човек, хванат от бяс.
- 33** И след като бе изгонен бесът, немият проговори; и множествата се чудеха и думаха: Никога не се е виждало такова нещо в Израиля.
- 34** А фарисеите казваха: Чрез началника на бесовете Той изгонва бесовете.
- 35** Тогава Исус обикаляше всичките градове и села и поучаваше в синагогите им и проповядваше благовестието на царството; и изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ.
- 36** А когато видя множествата, смили се за тях, защото бяха отрудени и пръснати като овце, които нямат пастир.
- 37** Тогава рече на учениците Си: Жетвата е изобилна, а работниците малко;
- 38** затова, молете се на Господаря на жетвата да изпрати работници на жетвата Си.

ГЛАВА 10

- И** като повика дванадесетте Си ученици, даде им власт над нечистите духове, да ги изгонват, и да изцеляват всякаква болест и всякаква немощ.
- 2** А ето имената на дванадесетте апостоли: първият, Симон, който се нарича Петър, и Андрей, неговият брат; Яков Заведеев, и Иоан, неговият брат;
- 3** Филип и Вартоломей; Тома и Матей бирникът; Яков Алфеев и Тадей;
- 4** Симон Зилот и Юда Искаротски, който Го предаде.
- 5** Тия дванадесет души Исус изпрати и заповяда им, казвайки: Не пътувайте към езичниците, и в самарянски град не влизайте;
- 6** но по-добре отивайте при изгубените овце от Израилевия дом.
- 7** И като отивате, проповядвайте, казвайки: Небесното царство наближи.
- 8** Болни изцелявайте, мъртви възкресявайте, прокажени очиствайте, бесове изгонвайте; даром сте приели, даром давайте.
- 9** Не вземайте нито злато, нито сребро, нито медна монета в пояса си,
- 10** нито торба за път, нито две ризи, нито обуца, нито тояга; защото работникът заслужава своята прехрана.
- 11** И в кой да било град или село, като влезете, разпитвайте кой в него е достоен, и там оставайте докле си отидете.
- 12** А когато влизате в дома, поздравявайте го.
- 13** И ако домът бъде достоен, нека дойде на него вашият мир; но ако не бъде достоен, мирът ви нека се върне към вас.
- 14** И ако някой не ви приеме, нито послуша думите ви, когато излизате от дома му, или от онзи град, отърсете праха от нозете си.
- 15** Истина ви казвам, по-леко ще бъде наказанието на содомската и гоморската земя в съдния ден, отколкото на онзи град.
- 16** Ето, Аз ви изпращам като овце посред вълци; бъдете, прочее, разумни като

змиите, и незлобиви като гълъбите.

17 А пазете се от човеците защото ще ви предават на събори, и в синагогите си ще ви бият.

18 Да! и пред управители и царе ще ви извеждат, поради Мене, за да свидетелствувате на тях и на народите.

19 А когато ви предадат, не се безпокойте, как или какво да говорите, защото в същия час ще ви се даде какво да говорите.

20 Защото не сте вие, които говорите, но Духът на Отца ви, Който говори чрез вас.

21 Брат брата ще предаде на смърт, и баща чадо; и чада ще се подигат против родителите си и ще ги умъртвят.

22 Ще бъдете мразени от всички, поради Моето име; а който устои до край, той ще бъде спасен.

23 А когато ви гонят от тоя град, бягайте в другия; защото истина ви казвам: Няма да изходите Израилевите градове докле дойде Човешкият Син.

24 Ученикът не е по-горен от учителя си, нито слугата е по-горен от господаря си.

25 Доста е на ученика да бъде като учителя си, и слугата като господаря си. Ако стопанинът на дома нарекоха Веелзевул, то колко повече домашните му!

26 И тъй, не бойте се от тях; защото няма нищо покрито, което не ще се открие, и тайно, което не ще се узнае.

27 Това, което ви говоря в тъмно, кажете го на видело; и което чуете на ухо, прогласете го от покрива.

28 Не бойте се от ония, които убиват тялото, а душата не могат да убият; но по-скоро бойте се от оногова, който може и душа и тяло да погуби в пъкъла.

29 Не продават ли се две врабчета за един асарий? и пак ни едно от тях няма да падне на земята без волята на Отца ви.

30 А вам и космите на главата са всички преброени.

31 Не бойте се, прочее, вие сте много по-скъпи от врабчетата.

32 И тъй, всеки, който изповяда Мене пред човеците, ще го изповядам и Аз пред Отца Си, Който е на небесата.

33 Но всеки, който се отрече от Мене пред човеците, ще се отрече и Аз от него пред Отца Си, Който е на небесата.

34 Да не мислите, че дойдох да поставя мир на земята; не дойдох да поставя мир, а нож.

35 Защото дойдох да настроя човек против баща му, дъщеря против майка ѝ, и снаха против свекърва ѝ;

36 и неприятели на човека ще бъдат домашните му.

37 Който люби баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който люби син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене;

38 и който не вземе кръста си и не върви след Мене, не е достоен за Мене.

39 Който намери живота си, ще го изгуби; и който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери.

40 Който приема вас, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.

41 Който приема пророк в името на пророк, награда на пророк ще получи; и който

приема праведник в име на праведник, награда на праведник ще получи.

⁴² И който напои един от тях скромните само с една чаша студена вода, в име на ученик, истина ви казвам, никак няма да изгуби наградата си.

ГЛАВА 11

А Исус, когато свърши наставленията Си към дванадесетте Си ученика, замина оттам да поучава и проповядва по градовете им.

² А Иоан като чу в тъмницата за делата на Христа, прати от учениците си да Му кажат:

³ Ти ли си оня, Който има да дойде, или друг да очакваме?

⁴ Исус в отговор им рече: Идете, съобщете на Иоана това, което чувате и виждате:

⁵ Слепи проглеждат, куци прохождат, прокажени се очистват и глухи прочуват; мъртви биват възкресявани, и на сиромасите се проповядва благовестието.

⁶ И блажен оня, който не се съблазнява в Мене.

⁷ И когато те си отиваха, Исус почна да казва на народа за Иоана: Какво излязохте да видите в пустинята? тръстика ли от вятър разлюлявана?

⁸ Но какво излязохте да видите? човек в меки дрехи ли облечен? Ето, тях, които носят меки дрехи, са в царски дворци.

⁹ Но защо излязохте? пророк ли да видите? Да, казвам ви, и повече от пророк.

¹⁰ Това е онзи, за когото е писано: - "Ето, Аз изпращам вестителя Си пред Твоето лице, Който ще устрои пътя Ти пред Тебе".

¹¹ Истина ви казвам: Между родените от жени, не се е въздигнал по-голям от Иоана Кръстителя; обаче, най-малкият в небесното царство, е по-голям от него.

¹² А от дните на Иоана Кръстителя до сега небесното царство на сила се взема, и които се насилват го грабват.

¹³ Защото всичките пророци и законът пророкуваха до Иоана;

¹⁴ и, ако искате да го приемете, тоя е Илия, който имаше да дойде.

¹⁵ Който има уши да слуша, нека слуша.

¹⁶ А на какво да оприлича това поколение? То прилича на деца, седящи по пазарите, които викат на другарите си, казвайки:

¹⁷ Свирихме ви, и не играхте; ридахме, и не жалеехте.

¹⁸ Защото дойде Иоан, който нито ядеше, нито пиеше; и казват: Бяс има.

¹⁹ Дойде Човешкият Син, Който яде и пие; и казват: Ето човек лаком и винопиец, приятел на бирниците и на грешниците! Но пак, мъдростта се оправдава от делата си.

²⁰ Тогава почна да укорява градовете, гдето се извършиха повечето от Неговите велики дела, за гдето не се покаяха:

²¹ Горко ти Хоразине! горко ти, Витсаидо! защото, ако бяха се извършили в Тир и Сидон великите дела, които се извършиха у вас, те отдавна биха се покаяли във вретище и пепел.

²² Но казвам ви, на Тир и Сидон наказанието ще бъде по-леко в съдния ден, отколкото на вас.

²³ И ти, Капернауме, до небесата ли ще се издигнеш? до ада ще слезеш! защото, ако бяха се извършили в Содом великите дела, които се извършиха в тебе, той би и до днес останал.

- ²⁴ Но казвам ви, че в същия ден наказанието на содомската земя ще бъде по-леко отколкото на тебе.
- ²⁵ В онова време Исус проговори, казвайки: Благодаря Ти, Отче, Господи на небето и земята, за гдето си утаил това от мъдрите и разумните, а си го открил на младенците.
- ²⁶ Да, Отче, защото така Ти се видя угодно.
- ²⁷ Всичко Ми е предадено от Отца Ми; и, освен Отца, никой не познава Сина; нито познава някой Отца, освен Синът и оня, комуто Синът би благоволил да Го открие.
- ²⁸ Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя.
- ²⁹ Вземете Моето иго върху си, и научете се от Мене; защото съм кротък и смирен на сърце; и ще намерите покой на душите си.
- ³⁰ Защото Моето иго е благо, и Моето бремe е леко.

ГЛАВА 12

- П**о онова време, в една събота, Исус минаваше през посебите; а учениците Му, като огладняха, почнаха да късат класове и да ядат.
- ² А фарисеите, като видяха това, рекоха Му: Виж Твоите ученици вършат каквото не е позволено да се върши в събота.
- ³ А Той им рече: Не сте ли чели що стори Давид, когато огладня той и мъжете, които бяха с него,
- ⁴ как влезе в Божия дом и яде от присъствените хлябове, които не бе позволено да яде ни той, нито ония, които бяха с него, а само свещениците?
- ⁵ Или не сте ли чели в закона, че в съботен ден свещениците в храма нарушават съботата, и пак не са виновни.
- ⁶ Но казвам ви, че тук има повече от храма.
- ⁷ Но ако бяхте знаели що значи тая дума: "Милост искам а не жертва", не бихте осъдили невинните.
- ⁸ Защото Човешкият Син е Господар на съботата.
- ⁹ И като замина оттам, дойде в синагогата им.
- ¹⁰ И ето човек с изсъхнала ръка; и, за да обвинят Исуса, попитаха Го казвайки: Позволено ли е човек да изцелява в събота?
- ¹¹ Той им каза: Кой човек от вас, ако има една овца, и тя в съботен ден падне в яма, не ще я улови и извади?
- ¹² А колко е по-скъп човек от овца! Затова позволено е да се прави добро в съботен ден.
- ¹³ Тогава казва на човека: Простри ръката си. И той я простря; и тя стана здрава като другата.
- ¹⁴ А фарисеите, като излязоха, наговориха се против Него, как да Го погубят.
- ¹⁵ Но Исус, като позна това, оттегли се оттам; и мнозина тръгнаха подире Му, и Той ги изцели всички.
- ¹⁶ И заръча им да Го не разгласяват;
- ¹⁷ за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва:
- ¹⁸ "Ето Моят служител, Когото избрах, Моят възлюбен, в Когото е благоволенieto на душата Ми; Ще положи Духа Си на Него, И Той ще възвести съдба на народите.

- ¹⁹ Няма да се скара, нито да извика, Нито ще чуе някой гласа Му по площадите;
- ²⁰ Смазана тръстика няма да пречупи, И замъждял фитил няма да угаси, Докато изведе правосъдието към победа.
- ²¹ И в Неговото име народите ще се надяват".
- ²² Тогава доведоха при Него един хванат от бяс, сляп и нем; и го изцели, тъй щото немият и проговори и прогледа.
- ²³ И всичките множества се смаяха и думаха: Да не би Този да е Давидовият син?
- ²⁴ А фарисеите, като чува това, рекоха: Тоя не изгонва бесовете, освен чрез началника на бесовете, Веелзевула.
- ²⁵ А Исус, като знаеше техните помисли, рече им: Всяко царство, разделено против себе си, запустява; и никой град или дом, разделен против себе си няма да устои.
- ²⁶ Ако Сатана изгонва Сатана, той се е разделил против себе си; тогава как ще устои неговото царство?
- ²⁷ При това, ако Аз чрез Веелзевула изгонвам бесовете, чрез кого ги изгонват вашите възпитаници? Затова, те ще ви бъдат съдии.
- ²⁸ Но ако Аз чрез Божия Дух изгонвам бесовете, то Божието царство е дошло върху вас.
- ²⁹ Или как може да влезе някой в къщата на силния човек и да му ограби покъщнината, ако първо не върже силния? - тогава ще ограби къщата му.
- ³⁰ Който не е с Мене, той е против Мене; и който не събира с Мене, разпилява.
- ³¹ Затова ви казвам: Всеки грях и хула ще се прости на човеците; но хулата против Духа няма да се прости.
- ³² И ако някой каже дума против Човешкия син, ще му се прости; но ако някой каже дума против Светия Дух, няма да му се прости, нито в тоя свят {Или: век.}, нито в бъдещия.
- ³³ Или направете дървото добро, и плода му добър; или направете дървото лошо, и плода му лош; защото от плода се познава дървото.
- ³⁴ Рожби ехиднини! Как можахте да говорите добро, като сте зли? Защото от онова, което препълва сърцето, говорят устата.
- ³⁵ Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща.
- ³⁶ И казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат човеците, ще отговарят в съдния ден.
- ³⁷ Защото от думите си ще се оправдаеш, и от думите си ще се осъдиш.
- ³⁸ Тогава някои от книжниците и фарисеите Му отговориха, казвайки: Учителю, искаме да видим знамение от Тебе.
- ³⁹ А Той в отговор им рече: Нечестиво и прелюбодейно поколение иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знаменията на пророк Иона.
- ⁴⁰ Защото, както Иона беше в корема на морското чудовище три дни и три нощи, така и Човешкият Син ще бъде в сърцето на земята три дни и три нощи.
- ⁴¹ Ниневийските мъже ще се явят на съда с това поколение и ще го съдят, защото те се покаяха чрез Ионовата проповед; а ето, тука има повече от Иона.
- ⁴² Южната царица ще се яви на съда с това поколение и ще го осъди, защото тя дойде от краищата на земята за да чуе Соломоновата мъдрост; а, ето, тука има повече от Соломона.
- ⁴³ Когато нечистият дух излезе из човека, той минава през безводни места да търси

покой, и не намира.

44 Тогава казва: Ще се върна в къщата си отгдето съм излязъл. И, като дойде намира я празна, пометена и наредена.

45 Тогава отива и взема при себе си седем други духове, по-зли от него, и, като влязат, живеят там; и последното състояние на оня човек става по-лошо от първото. Също така ще бъде и на това нечестиво поколение.

46 Когато Той още говореше на народа, ето, майка Му и братята Му стояха вън и искаха да Му говорят.

47 И някой си Му рече: Ето, майка Ти и братята Ти стоят вън и искат да Ти говорят.

48 А Той в отговор рече на този, който Му каза, това: Коя е майка Ми? и кои са братята Ми?

49 И като простря ръка към учениците Си рече: Ето майка Ми и братята Ми!

50 Защото, който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата, той Ми е брат и сестра и майка.

ГЛАВА 13

В същия ден Исус излезе из къщи и седна край езерото.

2 И събраха се до Него големи множества, така щото влезе и седна в една ладия; а целият народ стоеше на брега.

3 И говореше им много с притчи, казвайки: Ето, сеячът излезе да сее;

4 и като сееше някои зърна паднаха край пътя: птиците дойдоха и ги изкълваха.

5 А други паднаха на канаристите места, гдето нямаше много пръст; и твърде скоро поникнаха, защото нямаше дълбока почва;

6 а като изгря слънцето, пригоряха, и понеже нямаха корен изсъхнаха.

7 Други пък паднаха между тръните; тръните пораснаха и ги заглушиха.

8 А други паднаха на добра земя, и дадоха плод, кое стократно, кое шестдесет, кое тридесет.

9 Който има уши [да слуша], нека слуша.

10 Тогава се приближиха учениците Му и Му казаха: Защо им говориш с притчи?

11 А Той в отговор им каза: Защото на вас е дадено да знаете тайните на небесното царство, а на тях не е дадено.

12 Защото който има, нему ще се даде, и ще има изобилие; а който няма, от него ще се отнеме и това, което има.

13 Затова им говоря с притчи, защото гледат, а не виждат; чуят а не слушат, нито разбират.

14 На тях се изпълнява Исаево пророчество, което казва: "С уши ще чуете, а никак няма да разберете; И с очи ще гледате, а никак няма да видите.

15 Защото сърцето на тия люде е задебеляло И с ушите си тежко чуват, И очите си склопиха; Да не би да видят с очите си, И да чуят с ушите си, И да разберат със сърцето си, И да се обърнат, И Аз да ги изцеля".

16 А вашите очи са блажени, защото виждат, и ушите ви, защото чуват.

17 Защото истина ви казвам, че мнозина пророци и праведници са желали да видят това, което вие виждате, но не видяха, и да чуят това, което вие чувате, но не чуха.

18 Вие, прочее, чуйте какво значи притчата за сеяча.

- ¹⁹ При всекиго, който чуе словото на царството и не го разбира, дохожда лукавият и грабва посеяното в сърцето му; той е посеяното край пътя.
- ²⁰ А посеяното на канаристите места е оня, който чуе словото и веднага с радост го приема;
- ²¹ корен, обаче, няма в себе си, но е привременен; и когато настане напаст или гонение поради словото, на часа се съблазнява.
- ²² А посеяното между тръните е оня, който чува словото; но светските грижи и примамката на богатството заглушават словото, и той става безплоден.
- ²³ А посеяното на добра земя е оня, който чуе словото и го разбира, който и дава плод, и принася кой стократно, кой шестдесет, кой тридесет.
- ²⁴ Друга притча им предложи, като каза: Небесното царство се оприличава на човек, който е посял добро семе на нивата си;
- ²⁵ но, когато спяха човеците, неприятелят му дойде и пося плевели между житото, и си отиде.
- ²⁶ И когато поникна стволът и завърза плод, тогава се появиха и плевелите.
- ²⁷ А слугите на домакина дойдоха и му казаха: Господине, не пося ли ти добро семе на нивата си? тогава откъде са плевелите?
- ²⁸ Той им каза: Някой неприятел е сторил това. А слугите му казаха: Като е тъй искаш ли да идем да го оплевим?
- ²⁹ А той каза: Не искам; да не би, като плевите плевелите, да изскубете заедно с тях и житото.
- ³⁰ Оставете да растат и двете заедно до жетва; а във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите, и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми.
- ³¹ Друга притча им предложи, казвайки: Небесното царство прилича на синапово зърно, което човек взе и го пося на нивата си;
- ³² което наистина е по-малко от всичките семена, но, когато порасте, е по-голямо от злаковете, и става дърво, така щото небесните птици дохождат и се подслоняват по клончетата му.
- ³³ Друга притча им каза: Небесното царство прилича на квас, който една жена взе и замеси в три мери брашно, докле вкисна всичкото.
- ³⁴ Всичко това Исус изказа на народа с притчи, и без притчи не им говореше;
- ³⁵ за да се изпълни реченото чрез пророка, който казва: - "Ще отворя устата Си в притчи; Ще изкажа скритото още от създанието на света".
- ³⁶ Тогава Той остави народа и дойде в къщи. И учениците Му се приближиха при Него и казаха: Обясни ни притчата за плевелите на нивата.
- ³⁷ А в отговор Той каза: Сеячът на доброто семе е Човешкият Син;
- ³⁸ нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а плевелите са чадата на лукавия;
- ³⁹ неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века; а жетварите са ангели.
- ⁴⁰ И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на века.
- ⁴¹ Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие,
- ⁴² и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

- ⁴³ Тогава праведните ще блеснат като слънцето в царството на Отца си. Който има уши [да слуша], нека слуша.
- ⁴⁴ Небесното царство прилича на имане скрито в нива, което, като го намери човек, скрива го, и в радостта си отива, продава всичко що има, и купува оная нива.
- ⁴⁵ Небесното царство прилича още на търговец, който търсеше хубави бисери,
- ⁴⁶ и, като намери един скъпоценен бисер, отиде, продаде всичко що имаше и го купи.
- ⁴⁷ Небесното царство прилича още на мрежа, хвърлена в езерото, която събира риби от всякакъв вид,
- ⁴⁸ и, като се напълни изтеглиха я на брега, седнаха и прибраха добрите в съдове, а лошите изхвърлиха.
- ⁴⁹ Така ще бъде и при свършека на века; ангелите ще излязат и ще отлъчат нечестивите измежду праведните,
- ⁵⁰ и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби,
- ⁵¹ [Исус им казва]: Разбрахте ли всичко това? Те Му казват: Разбрахме.
- ⁵² А Той им рече: Затова, всеки книжник, който е учил за небесното царство, прилича на домакин, който изважда от съкровището си ново и старо.
- ⁵³ Тогава Исус, когато свърши тия притчи замина си оттам.
- ⁵⁴ И като дойде в родината Си, поучаваше ги в синагогите им, така щото те се чудеа и думаха: От къде са на Тогова тая мъдрост и тия велики дела?
- ⁵⁵ Не е ли Тоя син на дърводелеца? Майка Му не казва ли се Мария, и братята Му Яков и Иосиф, Симон и Юда?
- ⁵⁶ И сестрите Му не са ли всички при нас? От къде е, прочее, на този всичко това?
- ⁵⁷ И съблазняваха се в Него. А Исус им рече: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина и в своя дом.
- ⁵⁸ И не извърши там много велики дела, поради неверието им.

ГЛАВА 14

- В** онова време четверовластникът Ирод чу слуха, който се носеше за Исуса;
- ² и рече на слугите си: Тоя е Иоан Кръстител; той е възкръснал от мъртвите, и затова тия сили действуват чрез него.
- ³ Защото Ирод беше хванал Иоана и беше го вързал и турил в тъмница, поради Иродиада, жената на брат си Филипа;
- ⁴ понеже Иоан му казваше: Не ти е позволено да я имаш.
- ⁵ И искаше да го убие, но се боеше от народа, защото го имаха за пророк.
- ⁶ А когато настана рожденият ден на Ирода, Иродиадината дъщеря игра всред събраните и угоди на Ирода.
- ⁷ Затова той с клетва се обеща да ѝ даде каквото и да му поиска.
- ⁸ А тя, подучена от майка си, каза: Дай ми тука на блюдо главата на Иоана Кръстителя.
- ⁹ Царят се наскърби; но заради клетвите си, и заради седящите с него, заповяда да ѝ се даде.
- ¹⁰ И прати да обезглавят Иоана в тъмницата.
- ¹¹ И донесоха главата му на блюдо и дадох я на девойката, а тя я занесе на майка

си.

12 А учениците му като дойдоха, дигнаха тялото и го погребяха; и отидоха и казаха на Исуса.

13 И Исус, като чу това, оттегли се оттам, с ладия на уединено място настрана; а народът като разбра, отиде подир него пеша от градовете.

14 И Той, като излезе, видя голямо множество, смили се за тях, и изцели болните им.

15 А като се свечери, учениците дойдоха при Него, и рекоха: Мястото е уединено, и времето е вече напреднало; разпусни народа да отиде по селата да си купи храна.

16 А Исус им рече: Няма нужда да отидат; дайте им вие да ядат.

17 А те Му казаха: Имаме тук само пет хляба и две риби.

18 А Той рече: Донесете ги тук при Мене.

19 Тогава, като заповяда на народа да насяда на тревата, взе петте хляба и двете риби, погледна към небето и благослови; и като разчупи хлябовете, даде ги на учениците, а учениците на народа.

20 И всички ядоха и се наситиха; и дигнаха останалите къшеи, дванадесет пълни коша.

21 А ония, които ядоха, бяха около пет хиляди мъже, освен жени и деца.

22 И на часа Исус накара учениците да влязат в ладията и да отидат преди Него на отвъдната страна, докле разпусне народа.

23 И като разпусна народа, изкачи се на бърдото да се помоли на самے. И като се свечери, Той беше там сам.

24 А ладията бе вече всред езерото, блъскана от вълните, защото вятърът беше противен.

25 А в четвъртата стража на нощта Той дойде към тях, като вървеше по езерото.

26 И учениците, като Го видяха да ходи по езерото, смутиха се и думаха, че е призрак, и от страх извикаха.

27 А Исус веднага им проговори, казвайки: Дерзайте! Аз съм; не бойте се.

28 И Петър в отговор Му рече: Господи, ако си Ти, кажи ми да дойда при Тебе по водата.

29 А Той рече: Дойди. И Петър слезе от ладията и ходеше по водата да иде при Исуса.

30 Но като виждаше вятъра [силен], уплаши се и, като потъваше, извика, казвайки: Господи избави ме!

31 И Исус веднага простря ръка, хвана го, и му рече: Маловерецо, защо се усъмни?

32 И като влязоха в ладията, вятърът утихна.

33 А ония, които бяха в ладията, Му се поклониха и казаха: Наистина Ти си Божий Син.

34 И като преминаха езерото, дойдоха в генисаретската земя.

35 И когато Го познаха тамошните мъже, разпратиха по цялата оная околност и доведоха при Него всичките болни;

36 и молеха Го да се допрат само до полата на дрехата Му; и колкото се допряха, се изцелиха.

ГЛАВА 15

Тогава дойдоха при Исуса фарисеи и книжници от Ерусалим и казаха:

² Защо Твоите ученици престъпват преданието на старейшините? понеже не си мият ръцете, когато ядат хляб.

³ А Той в отговор им каза: Защо и вие заради вашето предание престъпвате Божията заповед?

⁴ Защото Бог каза: "Почитай баща си и майка си"; и - "Който злослови баща или майка, непременно да се умъртви".

⁵ Но вие казвате: Който рече на баща си или майка си: Това мое имане, с което би могъл да си помогнеш, е подарено Богу,

⁶ - той да не почита баща си, [или майка си]. Така, заради вашето предание, осуетихте Божията дума.

⁷ Лицемери! добре е пророкувал Исаия за вас, като е казал: -

⁸ "Тия люде [се приближават при Мене с устата си, и] Ме почитат с устните си; Но сърцето им далеч отстои от Мене.

⁹ Обаче напразно Ми се кланят, Като преподават за поучения човешки заповеди".

¹⁰ И като повика народа, рече им: Слушайте и разбирайте!

¹¹ Това, което влиза в устата, не осквернява човека; но това, което излиза от устата, то осквернява човека.

¹² Тогава се приближиха учениците и Му рекоха: Знаеш ли, че фарисеите се съблазниха като чува тая дума?

¹³ А Той в отговор рече: Всяко растение, което Моят небесен Отец не е насадил, ще се изкорени.

¹⁴ Оставете ги; те са слепи водачи; а слепец слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата.

¹⁵ Петър в отговор Му рече: Обясни ни тая притча.

¹⁶ А Той каза: И вие ли сте още без разумение.

¹⁷ Не разбирате ли, че всичко що влиза в устата, минава в корема, и се изхвърля в захода?

¹⁸ А онова, което излиза из устата, произхожда от сърцето, и то осквернява човека.

¹⁹ Защото от сърцето произхождат зли помисли, убийства, прелюбодейства, блудства, кражби, лъжесвидетелства, хули.

²⁰ Тия са нещата, които оскверняват човека; а да яде с немити ръце, това не го осквернява.

²¹ И, като излезе оттам, Исус се оттегли в тирските и сидонските страни.

²² И, ето, една ханаанка излезе от ония места и извика, казвайки: Смили се за мене Господи, Сине Давидов; дъщеря ми зле се мъчи от бяс.

²³ Но Той не ѝ отговори ни дума. Учениците дойдоха и Му се молеха, като рекоха: Отпрати я, защото вика подире ни.

²⁴ А Той в отговор каза: Аз не съм пратен, освен до загубените овце от Израилевия дом.

²⁵ А тя дойде, кланяше Му се и казваше: Господи помогни ми.

²⁶ Той в отговор рече: Не е прилично да се вземе хляба на децата и да се хвърли на кученцата.

²⁷ А тя рече: Така, Господи; но и кученцата ядат от трохите, които падат от трапезата на господарите им.

- 28** Тогава Исус в отговор ѝ рече: О жено, голяма е твоята вяра; нека ти бъде според желанието. И дъщеря ѝ оздравя в същия час.
- 29** И като замина оттам, Исус дойде при галилейското езеро; и качи се на бърдото и седеше там.
- 30** И дойдоха при Него големи множества, които имаха със себе си куци, слепи, неми, недъгави и много други, и сложиха ги пред нозете Му; и Той ги изцели;
- 31** така щото народът се чудеше, като гледаше неми да говорят, недъгави оздравели, куци да ходят, и слепи да гледат. И прославиха Израилевия Бог.
- 32** А Исус повика учениците Си и рече: Жално Ми е за народа, защото три дни вече седят при Мене и нямат що да ядат; а не искам да ги разпусна гладни, да не би да им премалее по пътя.
- 33** Учениците Му казаха: Отгдето да имаме в уединено място толкова хляб, че да нахраним толкова голямо множество?
- 34** Исус им каза: Колко хляба имате? А те рекоха: Седем и малко рибки.
- 35** Тогава заповяда на народа да насядат на земята.
- 36** И като взе седемте хляба и рибите, благодари и разчупи; и даде на учениците, а учениците на народа.
- 37** И ядоха всички и наситиха се, и дигнаха останалите къшеи, седем кошници пълни.
- 38** А ония, които ядоха, бяха четири хиляди мъже, освен жени и деца.
- 39** И като разпусна народа, влезе в ладията, и дойде в магаданските предели.

ГЛАВА 16

Тогава фарисеите и садукееите дойдоха при Исуса, и, за да Го изпитат, поискаха Му да им покаже знамение от небето.

- 2** А Той в отговор им рече: Когато се свечери, думате - Времето ще бъде хубаво, защото небето се червене;е;
- 3** а сутрин: Днес времето ще бъде лошо, защото небето се червене;е намръщено. Вие знаете да разтълкувате лицето на небето, а знаменията на времената не можете!
- 4** Зъл и прелюбодееен род иска знамение, но друго знамение няма да му се даде, освен знаменията на (пророка) Иона. И остави ги и си отиде.
- 5** А учениците, които минаха на отвъдната страна, забравиха да вземат хляб.
- 6** И Исус им рече: Внимавайте и пазете се от кваса на фарисеите и садукееите.
- 7** И те разискваха помежду си, думайки: Това е защото не сме взели хляб.
- 8** А Исус, като разбра това, рече: Маловери, защо разисквате помежду си понеже нямате хляб?
- 9** Още ли не разбирате, нито помните петте хляба на петте хиляди души, и колко коша събрахте?
- 10** нито седемте хляба на четирите хиляди души, и колко кошници събрахте?
- 11** Как не разбирате, че не заради хляб ви казах да се пазите от кваса на фарисеите и садукееите?
- 12** Тогава те разбраха, че не им заръча да се пазят от хлебен квас но от учението на фарисеите и садукееите.

- 13** А Исус, като дойде в околностите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?
- 14** А те рекоха: Едни казват, че е Иоан Кръстител; други пък - Илия; а други - Еремия, или един от пророците.
- 15** Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм Аз?
- 16** Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос {Т. е. Месия, Помазаник.}, Син на живия Бог.
- 17** Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.
- 18** Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър {Значи: Канара} и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят.
- 19** Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.
- 20** Тогава заръча на учениците, никому да не казват, че Той е [Исус] Христос.
- 21** От тогава Исус почна да известява на учениците Си, че трябва да отиде в Ерусалим, и много да пострада от старейшините, главните свещеници и книжниците, и да бъде убит, и на третия ден да бъде възкресен.
- 22** Тогава Петър Го взе и почна да Го мъмри, като казваше: Бог да Ти се смили, Господи; това никак няма да стане с Тебе.
- 23** А Той се обърна и рече на Петра: Махни се зад Мене, Сатано; ти си Ми съблазън; защото не мислиш за Божиите неща, а за човешките.
- 24** Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва.
- 25** Защото който иска да спаси живота {Или: Душата; и така до края на главата.} си, ще го изгуби; а който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери.
- 26** Понеже какво ще се ползува човек, ако спечели целия свят, а живота си изгуби? или какво ще даде човек в замяна на живота си?
- 27** Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Отца Си със Своите ангели; и тогава ще въздаде всекиму според делата му.
- 28** Истина ви казвам: Има някои от стоящите тука, които никак няма да вкусят смърт докле не видят Човешкия син идещ в царството Си.

ГЛАВА 17

И след шест дни Исус взема Петра, Якова и брата му Иоана, и ги завежда на една висока планина на саме.

- 2** И преобрази се пред тях; лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината.
- 3** И, ето, явиха им се Моисей и Илия, които се разговаряха с Него.
- 4** И Петър проговори, казвайки на Исуса: Господи, добре е да сме тука; ако искаш, аз ще направя тука три скинии {Шатри.}, за Тебе една, за Моисея една и една за Илия.
- 5** А когато той още говореше, ето, светъл облак ги засени; и ето из облака глас, който каза: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение, Него слушайте.
- 6** И учениците, като чува това, паднаха на лицата си, и много се уплашиха.
- 7** А Исус се приближи при тях, допря се до тях, и рече: Станете, не бойте се.

- ⁸ И те, като подигнаха очи, не видяха никой, освен Исуса сам.
- ⁹ И като слизаха от планината Исус им заръча, като каза: Никому не съобщавайте за това видение, докле Човешкият син не възкръсне от мъртвите.
- ¹⁰ Учениците Му го попитаха, казвайки: Защо тогава думат книжниците, че Илия трябва първо да дойде?
- ¹¹ А Той в отговор рече: Наистина Илия иде, и ще възстанови всичко.
- ¹² Но казвам ви, че Илия вече е дошъл, и не го познаха, но постъпиха с него както си искаха. Също така и Човешкият Син ще пострада от тях.
- ¹³ Тогава учениците разбраха, че им говореше за Иоана Кръстителя.
- ¹⁴ И когато дойдоха при народа, приближи се до Него един човек, който коленичи пред Него и каза:
- ¹⁵ Господи, смили се за сина ми, защото е епилептик и зле страда; понеже пада в огъня, и често във водата.
- ¹⁶ И доведох го при Твоите ученици но те не можах да го изцелят.
- ¹⁷ Исус в отговор каза: О роде невярващ и извратен, до кога ще бъда с вас? до кога ще ви търпя? Доведете го тука при Мене.
- ¹⁸ И Исус смърма беса и той излезе от него; и момчето оздравя в същия час.
- ¹⁹ Тогава учениците дойдоха при Исуса насаме и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним?
- ²⁰ Той им каза: Поради вашето маловерие. Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно.
- ²¹ [А тоя род не излиза, освен с молитва и пост].
- ²² И когато седяха в Галилея, Исус им рече: Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на човеците,
- ²³ и ще Го убият; и на третия ден ще бъде възкресен. И те се наскърбиха твърде много.
- ²⁴ А когато дойдоха в Капернаум, събирачите на двете драхми за храма се приближиха при Петра и казаха: Вашият учител не плаща ли двете драхми?
- ²⁵ Той рече: Плаща. И когато влезе в къщи, Исус го изпревари и му рече: Какво мислиш, Симоне? земните царе от кои събират данък или налог? от своите ли хора, или от чужденците?
- ²⁶ А когато каза: От чужденците, Исус му рече: Като е тъй своите им са свободни.
- ²⁷ Но, за да не ги съблазним, иди на езерото, хвърли въдица, и измъкни рибата, която първо се закачи, и като разтвориш устата ѝ ще намериш един статир; вземи го и дай им го за Мене и за тебе.

ГЛАВА 18

В същото време учениците дойдоха при Исуса и казаха: Кой е по-голям в небесното царство?

² А Той повика едно детенце, постави го посред тях, и рече:

³ Истина ви казвам; ако се не обърнете като дечицата, никак няма да влезете в небесното царство.

⁴ И тъй, който смири себе си като това детенце, той е по-голям в небесното царство.

- ⁵ И който приеме едно такова детенце в Мое име, Мене приема.
- ⁶ А който съблазни едно от тия малките, които вярват в Мене, за него би било по-добре да се окачеше на врата му един воденичен камък, и да потънеше в морските дълбочини.
- ⁷ Горко на света поради съблазните, защото е неизбежно да дойдат съблазните; но горко на онзи човек, чрез когото съблазънта дохожда!
- ⁸ Ако те съблазни ръката ти или ногата ти, отсеци я и хвърли я; по-добре е за тебе да влезеш в живота куц или недъгав, отколкото с две ръце или с две нозе да бъдеш хвърлен във вечния огън.
- ⁹ И ако те съблазни окото, извади го и хвърли го; по-добре е за тебе да влезеш в живота с едно око, отколкото да имаш две очи и да бъдеш хвърлен в огнения пъкъл.
- ¹⁰ Внимавайте да не презирате ни едно от тия малките, защото ви казвам, че техните ангели на небесата винаги гледат лицето на Отца Ми, Който е на небесата.
- ¹¹ [Защото Човешкият Син дойде да спаси погиналото].
- ¹² Как ви се вижда? Ако някой човек има сто овце и едната от тях се заблуди, не оставя ли деветдесетте и девет, и не отива ли по бърдата да търси заблудилата се?
- ¹³ И като я намери, истина ви казвам, той се радва за нея повече, отколкото за деветдесетте и девет незаблудили се.
- ¹⁴ Също така не е по волята на Отца ви, Който е на небесата, да загине ни един от тия малките.
- ¹⁵ И ако ти съгреши брат ти, иди, покажи вината му между тебе и него самия. Ако те послуша, спечелил си брата си.
- ¹⁶ Но ако не те послуша, вземи със себе си още един или двама и от устата на двама или трима свидетели да се потвърди всяка дума.
- ¹⁷ И ако не послуша тях, кажи това на църквата; че ако не послуша и църквата, нека ти бъде като езичник и бирник.
- ¹⁸ Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата.
- ¹⁹ Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца Ми, Който е на небесата.
- ²⁰ Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.
- ²¹ Тогава Петър се приближи и Му рече: Господи, до колко пъти, като ми съгреши брат ми, да му прощавам? до седем пъти ли?
- ²² Исус му рече: Не ти казвам: До седем пъти - до седемдесет пъти по седем.
- ²³ Затова небесното царство прилича на един цар, който поиска да прегледа сметките на слугите си.
- ²⁴ И когато почна да преглежда докараха при него един, който му дължеше десет хиляди таланта {Равно на 60,000,000 лева зл.}.
- ²⁵ И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, жена му и децата му, и всичко що имаше, и да се плати дълга.
- ²⁶ Затова слугата падна, кланяше му се, и каза: Господарю, имай търпение към мене, и ще ти платя всичко.
- ²⁷ И господарят на тоя слуга, понеже го жалеше, пусна го и му прости заема.
- ²⁸ Но тоя слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му дължеше сто пенязя {Равно близо на 90 лева зл.}; хвана го и го душеше, и каза: Плати това, което ми дължиш.

- ²⁹ Затова служителят му падна, молеше му се, и каза: Имай търпение към мене и ще ти платя.
- ³⁰ Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница, да лежи докле изплати дълга.
- ³¹ А съслужителите му, като видяха станалото, твърде много се наскърбиха; дойдоха и казаха на господаря си всичко, що бе станало.
- ³² Тогава господарят му го повика и му каза: Нечестиви слуго, аз ти простих целия оня дълг понеже ми се примоли.
- ³³ Не трябваше ли и ти да се смилиш за съслужителя си, както и аз се смилих за тебе?
- ³⁴ И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават докле изплати целия дълг.
- ³⁵ Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брата си.

ГЛАВА 19

Когато Исус свърши тия думи, тръгна от Галилея, и дойде в пределите на Юдея отвъд Иордан.

- ² И големи множества вървяха подире Му; и Той ги изцели там.
- ³ Тогава дойдоха при Него фарисеи, които, изпитвайки Го, казаха: Позволено ли е на човека да напусне жена си по всякаква причина?
- ⁴ А той в отговор рече: Не сте ли чели, че Онзи, Който ги е направил, направил ги е от начало мъжко и женско, и е казал:
- ⁵ "Затова ще остави човек баща си и майка си и ще се привърже към жена си; и двамата ще бъдат една плът?"
- ⁶ Така щото не са вече двама, а една плът. И тъй, онова, което Бог е съчетал, човек да го не разлъчва.
- ⁷ Казват му: Тогава Моисей защо заповяда, мъжът ѝ да ѝ даде разводно писмо и да я напусне?
- ⁸ Каза им: Поради вашето коравосърдечие Моисей ви е оставил да си напускате жените; но отначало не е било така.
- ⁹ И казвам ви: Който напусне жена си, освен за прелюбодеяние, и се ожени за друга, той прелюбодействува; и който се ожени за нея, когато бъде напусната, прелюбодействува.
- ¹⁰ Казват Му учениците: Ако е такова задължението на мъжа към жената, по-добре да се не жени.
- ¹¹ А той им рече: Не могат всички да приемат тая дума, но ония, на които е дадено.
- ¹² Защото има скопци, които така са родени от утробата на майка си; има пък скопци, които са били скопени от човеци; а има и скопци, които сами себе си са скопили заради небесното царство. Който може да приеме това, нека приеме.
- ¹³ Тогава доведоха при Него дечица, за да възложи ръце на тях и да се помоли; а учениците ги смъмриха.
- ¹⁴ А Исус рече: Оставете дечицата, и не ги възпирайте да дойдат при Мене, защото на такива е небесното царство.
- ¹⁵ И възложи ръце на тях, и замина оттам.
- ¹⁶ И ето един момък дойде при Него и рече: Учителю, какво добро да сторя, за да

имам вечен живот?

17 А той му каза: Защо питаш Мене за доброто? Един [Бог] има, който е добър. Но ако искаш да влезеш в живота пази заповедите.

18 Казва Му: Кои? Исус рече: Тия: Не убивай; Не прелюбодействуй; Не кради; Не лъжесвидетелствуй;

19 Почитай баща си и майка си; и Обичай ближния си както себе си.

20 Момъкът Му казва: Всичко това съм пазил [от младостта си]; какво ми още не достига?

21 Исус му рече: Ако искаш да бъдеш съвършен, иди, продай имота си, и дай на сиромасите; и ще имаш съкровище на небесата; дойди и Ме следвай.

22 Но момъкът, като чу тая дума, отиде си наскърбен, защото беше човек с много имот.

23 А Исус рече на учениците си: Истина ви казвам: Мъчно ще влезе богат в небесното царство.

24 При това ви казвам: По-лесно е камила да мине през иглени уши, отколкото богат да влезе в Божието царство.

25 А учениците, като чува това, зачудиха се твърде много и думаха: Като е тъй, кой може да се спаси?

26 А Исус ги погледна и рече им: За човеците това е невъзможно; но за Бога всичко е възможно.

27 Тогава Петър в отговор Му рече: Ето, ние оставихме всичко и Те последвахме; ние, прочее, какво ще имаме?

28 А Исус им рече: Истина ви казвам, че във време на обновлението на всичко, когато Човешкият Син ще седне на славния Си престол, вие, които Ме последвахте, тоже ще седнете на дванадесет престола да съдите дванадесетте Израилеви племена.

29 И всеки, който е оставил къщи, или братя, или сестри, или баща, или майка, [или жена], или чада, или ниви, заради Моето име, ще получи стократно и ще наследи вечен живот.

30 Обаче мнозина първи ще бъдат последни, а последните първи.

ГЛАВА 20

3 ащото небесното царство прилича на стопанин, който излезе при зазоряване да наеме работници за лозето си.

2 И като се погоди с работниците по един пеняз на ден, прати ги на лозето си.

3 И като излезе около третия час, видя други, че стояха на пазара празни;

4 и на тях рече: Идете и вие на лозето; и каквото е право ще ви дам. И те отидоха.

5 Пак, като излезе около шестия и около деветия час направи същото.

6 А, като излезе около единадесетия час, намери други че стоят, и каза им: Защо стоите тук цял ден празни?

7 Те му казаха: Защото никой не ни е условил. Каза им: Идете и вие на лозето, [и каквото е право ще получите].

8 Като се свечери, стопанинът на лозето каза на настойника си: Повикай работниците и плати им надницата, като почнеш от последните и следваш до първите.

- ⁹ И тъй, дойдоха условените около единадесетия час, и получиха по един пеняз.
- ¹⁰ А като дойдоха първите, мислеха си, че ще получат повече от един пеняз но и те получиха по един пеняз.
- ¹¹ И като го получиха, зароптаха против стопанина, като казаха:
- ¹² Тия последните иждивиха само един час; и пак си ги приравнил с нас, които понесохме теготата на деня и жегата.
- ¹³ А той в отговор рече на един от тях: Приятелю, не те онеправдавам. Не се ли погоди с мене за един пеняз?
- ¹⁴ Вземи си своето и иди си; моята воля е да дам на тоя последния както и на тебе.
- ¹⁵ Не ми ли е позволено да сторя със своето каквото искам? Или твоето око е завистливо {Гръцки: Лошо.}, защото аз съм добър?
- ¹⁶ Така последните ще бъдат първи, а първите последни.
- ¹⁷ И, когато възлизаше Исус за Ерусалим, взе дванадесетте ученици на сате, и по пътя им рече:
- ¹⁸ Ето, възлизаме за Ерусалим, и Човешкият Син ще бъде предаден на главните свещеници и книжници; и те ще Го осъдят на смърт,
- ¹⁹ и ще го предадат на езичниците, за да Му се поругаят, да Го бият и Го разпнат; и на третия ден ще бъде възкресен.
- ²⁰ Тогава майката на Заведеевите синове се приближи при Него заедно със синовете си, кланяше Му се и искаше нещо от Него.
- ²¹ А Той ѝ рече: Какво искаш? Каза Му: Заповядай тия мои два сина да седнат, един отдясно Ти, а един отляво Ти в Твоето царство.
- ²² А Исус в отговор рече: Не знаете какво искате. Можете ли да пиете чашата, която Аз имам да пия? [и да се кръстите с кръщението с което Аз се кръщавам?] Казват Му: Можем.
- ²³ Той им рече: Моята чаша наистина ще пиете, [и с кръщението с което Аз се кръщавам, ще се кръстите]; но да седнете отдясно Ми и отляво Ми не е Мое да дам, а ще се даде на ония, за които е било приготвено от Отца Ми.
- ²⁴ И десетимата като чуха това, възнегодуваха против двамата братя.
- ²⁵ Но Исус ги повика и рече: Вие знаете, че управителите на народите господаруват над тях, и големците им властвуват над тях.
- ²⁶ Но между вас не ще бъде така; но който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител;
- ²⁷ и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга;
- ²⁸ също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи, и да даде живота Си откуп за мнозина.
- ²⁹ И като излизаха от Ерихон, голямо множество отиваше подире Му.
- ³⁰ И, ето, двама слепци, седящи край пътя, като чуха, че Исус минавал, извикаха казвайки: Смили се над нас, Господи Сине Давидов!
- ³¹ А народът ги смърюваше, за да млъкнат; но те още по-силно викаха, казвайки: Смили се за нас, Господи сине Давидов!
- ³² И тъй, Исус се спря, повика ги и каза: Какво искате да ви сторя!
- ³³ Казват Му: Господи, да се отворят очите ни.
- ³⁴ А Исус се смили и се допря до очите им; и веднага прогледаха и тръгнаха подире Му.

ГЛАВА 21

И като се приближиха до Ерусалим и дойдоха във Витфагия при Елеонския хълм, Исус изпрати двама ученици и рече им:

² Идете в селото, което е насреща ви; и веднага ще намерите вързана ослица и осле с нея; отвържете ги и докарайте Ми ги.

³ И ако някой ви рече нещо, кажете: на Господа трябва; и веднага ще ги изпрати.

⁴ А това стана за да се сбъдне реченото от пророка, който казва: -

⁵ "Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, Кротък и възседнал на осел И на осле, рожба на ослица".

⁶ И тъй учениците отидоха и сториха както им заръча Исус;

⁷ докараха ослицата и ослето, и намятаха на тях дрехите си; и Той възседна върху тях.

⁸ А по-голямата част от множеството напостлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и постилаха ги по пътя.

⁹ А множествата, които вървяха пред Него, и които идеха изподире, викаха казвайки: Осана на Давидовия син! благословен, който иде в Господното име! Осана във висините!

¹⁰ И когато влезе в Ерусалим целият град се раздвижи; и казваха: Кой е Тоя?

¹¹ А народът казваше: Той е пророкът Исус, Който е от Назарет галилейски.

¹² И Исус влезе в Божия храм, и изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите, и столовете на ония, които продаваха гълъбите, и каза им:

¹³ Писано е: "Домът ми ще се нарече молитвен дом" а вие го правите разбойнически вертеп.

¹⁴ И някои слепи и куци дойдоха при Него в храма; и Той ги изцели.

¹⁵ А главните свещеници и книжници, като видяха чудесните дела, които стори и децата, които викаха в храма, казвайки: Осана на Давидовия Син! възнегодуваха и рекоха Му:

¹⁶ Чуваш ли какво казват тия? А Исус им каза: Чувам. Не сте ли никога чели тая дума: - "Из устата на младенците и сучещите Приготвил си хвала?"

¹⁷ И когато ги остави, излезе вън от града до Витания, гдето и пренощува.

¹⁸ А на сутринта, когато се връщаше в града, огладня.

¹⁹ И като видя една смоковница край пътя, дойде при нея, но не намери нищо на нея, само едни листа; и рече ѝ: Отсега нататък да няма плод от тебе до века. И смоковницата изсъхна на часа.

²⁰ И учениците, които видяха това, почудиха се и рекоха: Как на часа изсъхна смоковницата?

²¹ А Исус в отговор им рече: Истина ви казвам: Ако имате вяра, и не се усъмните, не само ще извършите стореното на смоковницата, но даже, ако речете на тоя хълм: Дигни се и хвърли се в морето, ще стане.

²² И всичко, каквото и да поискате в молитва, като вярвате, ще получите.

²³ И когато дойде в храма, главните свещеници и народните старейшини дойдоха при Него, като поучаваше, и казаха: С каква власт правиш тия неща? и кой Ти е дал тая власт?

²⁴ А Исус в отговор им каза: Ще ви задам и Аз един въпрос, на който, ако ми

отговорите, то и Аз ще ви кажа с каква власт правя тия неща.

25 Иоановото кръщение от къде беше? от небето или от човеците? И те разискваха помежду си, думайки: Ако речем: От небето, Той ще ни каже: Тогава защо не го повярвахте:

26 Но ако речем: От човеците, боим се от народа; защото всички имат Иоана за пророк.

27 И тъй, в отговор на Исуса, казаха: Не знаем. Рече им и Той: Нито Аз ви казвам с каква власт правя тия неща.

28 Но как ви се вижда? Един човек имаше два сина; дойде при първия и му рече: Синко, иди работи днес на лозето.

29 А той в отговор каза: Не искам; но после се разкая и отиде.

30 Дойде и при втория, комуто каза същото. И той в отговор каза: Аз ще ида, господине! но не отиде.

31 Кой от двамата изпълни бащината си воля? Казват: Първият. Исус им рече: Истина ви казвам, че бирниците и блудниците ви изпреварват в Божието царство.

32 Защото Иоан дойде при вас в пътя на правдата, и не го повярвахте; бирниците обаче и блудниците го повярваха; а вие, като видяхте това, даже не се разкаяхте отпосле да го вярвате.

33 Чуйте друга притча. Имаше един стопанин, който насади лозе, ограда го с плет, изкопа в него лин, и съгради кула; и като го даде под наем на земеделци, отиде в чужбина.

34 И когато наближи времето на плодовете изпрати слугите си до земеделците да приберат плодовете му.

35 А земеделците хванаха слугите му, един биха, друг убиха, а трети с камъни замериха.

36 Пак изпрати други слуги, повече на брой от първите; и на тях сториха същото.

37 Най-после изпрати при тях сина си, като думаше: Ще почетат сина ми.

38 Но земеделците, като видяха сина, рекоха помежду си: Той е наследникът; елате да го убием и да присвоим наследството му.

39 И като го хванаха, изхвърлиха го вън от лозето и го убиха.

40 И тъй, когато си дойде стопанинът на лозето, какво ще стори на тия земеделци?

41 Казват Му: Злосторниците люто ще погуби, а лозето ще даде под наем на други земеделци, които ще му дават плодовете на времето им.

42 Исус им каза: Не сте ли никога прочели в писанията тая дума: - "Камъкът, който отхвърлиха зидарите, Той стана глава на ъгъла; От Господа е това. И чудно е в нашите очи"?

43 Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас, и ще се даде на народ, който принася плодовете му.

44 И който падне върху тоя камък ще се смаже; а върху когото падне, ще го пръсне.

45 И главните свещеници и фарисеите, като чуха притчите Му, разбраха, че за тях говори;

46 но, когато поискаха да Го хванат, побояха се от народа понеже Го считаше за пророк.

ГЛАВА 22

И Исус почна пак да им говори с притчи, като казваше:

² Небесното царство прилича на цар, който направи сватба на сина си.

³ Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат.

⁴ Пак изпрати други слуги, казвайки: Речете на поканените: Ето, приготвихобеда си; юнците ми и угоените са заклани, и всичко е готово; дойдете на сватба.

⁵ но те занемариха поканата, и разотидоха се, един на своята нива, а друг на търговията си;

⁶ а останалите хванаха слугите му и безсрамно ги оскърбиха и убиха.

⁷ И царят се разгневи, изпрати войските си и погуби ония убийци, и изгори града им.

⁸ Тогава казва на слугите си: Сватбата е готова, а поканените не бяха достойни.

⁹ Затова идете по кръстопътищата и колкото намерите, поканете ги на сватба.

¹⁰ И тъй, ония слуги излязоха по пътищата, събраха всички колкото намериха, зли и добри; и сватбата се напълни с гости.

¹¹ А царят, като влезе да прегледа гостите, видя там един човек, който не бе облечен в сватбарска дреха.

¹² И каза му: Приятелю, ти как си влязъл тук без да имаш сватбарска дреха? А той мълчеше.

¹³ Тогава царят рече на служителите: Вържете му нозете и ръцете, и хвърлете го във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

¹⁴ Защото мнозина са поканени, а малцина избрани.

¹⁵ Тогава фарисеите отидоха и се съветваха как да Го впримчат в говоренето Му.

¹⁶ И пращат при Него учениците си, заедно с Иродианите, да кажат: Учителю, знаем, че си искрен, учиш в истина Божия път и не Те е грижа от никого, защото не гледаш на лицето на човеците.

¹⁷ Кажи ни, прочее: Ти как мислиш? Право ли е да даваме данък на Кесаря, или не?

¹⁸ А Исус разбра лукавството им, и рече: Защо Ме изпитвате, лицемери?

¹⁹ Покажете ми данъчната монета. И те Му донесоха един пеняз.

²⁰ Той им каза: Чий е този образ и надпис?

²¹ Казват му: Кесарев. Тогава им казва: Като е тъй, отдавайте Кесаревите на Кесаря, а Божиите на Бога.

²² И като чува това, те се зачудиха, и оставяйки Го, си отидоха.

²³ В същия ден дойдоха при Него садукееи, които казват, че няма възкресение и попитаха Го, казвайки:

²⁴ Учителю, Моисей е казал: Ако някой умре бездетен, брат му да се ожени за жена му, и да въздигне потомък на брата си.

²⁵ А между нас имаше седмина братя; и първият се ожени и умря; и, като нямаше потомък, остави жена си на брата си;

²⁶ също и вторият и третият, до седмият.

²⁷ А подир всички умря и жената.

²⁸ И тъй, във възкресението на кого от седмината ще бъде жена? защото те всички я имаха.

²⁹ А Исус в отговор им рече: Заблуждавате се, като не знаете писанията нито Божията сила.

³⁰ Защото във възкресението нито се женят, нито се омъжват, но са като [Божи]

ангели на небето.

31 А за възкресението на мъртвите, не сте ли чели онова, което Бог ви говори, като казва:

32 "Аз съм Бог Авраамов, Бог Исааков и Бог Яковов?" Той не е Бог на мъртвите, а на живите.

33 И множеството, като чу това, чудеха се на учението Му.

34 А фарисеите, като чуха, че смълчал садукееите, събраха се заедно.

35 И един от тях, законник, за да Го изпита, зададе Му въпрос:

36 Учителю, коя е голямата заповед в закона?

37 А Той му рече: "Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум".

38 Това е голямата и първа заповед.

39 А втора, подобна на нея, е тая: "Да възлюбиш ближния си, както себе си".

40 На тия две заповеди стоят целият закон и пророците.

41 И когато бяха събрани фарисеите, Исус ги попита, казвайки:

42 Какво мислите за Христа? Чий Син е? Казват Му: Давидов.

43 Казва им: Тогавя как Давид чрез Духа Го нарича Господ, думайки:

44 "Рече Господ на моя Господ: Седи отдясно Ми. Докле положи враговете Ти под нозете Ти?"

45 Ако, прочее, Давид Го нарича Господ, как е негов син?

46 И никой не можеше да Му отговори ни дума; нито пък дръзна вече някой от тоя ден да Му задава въпроси.

ГЛАВА 23

Тогава Исус продума на народа и на учениците Си казвайки:

2 На Моисеевото седалище седят книжниците и фарисеите;

3 затова всичко що ви заръчат, правете и пазете, но според делата им не постъпвайте; понеже говорят, а не вършат.

4 Защото свързват тежки и непоносими бремена, и ги налагат върху плещите на хората, а самите те не искат нито с пръста си да ги помръднат.

5 Но вършат всичките си дела, за да ги виждат хората; защото разширяват филиактериите си {Напомнителки на Божия закон.}, и правят големи полите на дрехите си,

6 и обичат първото място при угощенията, и първите столове в синагогите,

7 и поздравите по пазарите, и да се наричат от хората: учители.

8 Но вие недейте се нарича учители, защото Един е вашият Учител, а вие всички сте братя.

9 И никого на земята недейте нарича свой отец, защото Един е вашият Отец, Небесният.

10 Недейте се нарича нито наставници, защото Един е вашият Наставник, Христос.

11 А по-големият между вас нека ви бъде служител.

12 Но който възвишава себе си ще се смири; и който смири себе си ще се възвиси.

13 Но горко вам книжници и фарисеи, лицемери! защото затваряте небесното царство пред човеците, понеже сами вие не влизате, нито влизащите оставяте да

влязат.

14 [Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери, защото изпояждате домовете на вдовиците, даже, когато за показ правите дълги молитви; затова ще приемете по-голямо осъждане].

15 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото море и суша обикаляте за да направите един прозелит; и когато стане такъв, правите го рожба на пъкъла два пъти повече от вас.

16 Горко вам слепи водители! които казвате: Ако някой се закълне в храма, не е нищо; но ако някой се закълне в златото на храма задължава се.

17 Безумни и слепи! че кое е по-голямо, златото ли или храмът, който е осветил златото?

18 Казвате още: Ако някой се закълне в олтара, не е нищо, но ако някой се закълне в дара, който е върху него, задължава се.

19 [Безумни и] слепи! че кое е по-голямо, дарът ли, или олтарът, който освещава дара?

20 Прочее, който се кълне в олтара, заклева се в него и във всичко що е върху него.

21 И който се кълне в храма, заклева се в него и в Онзи, Който обитава в него.

22 И който се кълне в небето, заклева се в Божия престол и в Онзи, Който седи на него.

23 Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гйозума, копъра и кимиона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона - правосъдието, милостта и верността, но тия трябва да правите, а ония да не пренебрегвате.

24 Слепи водители! които прецеждате комара, а камилата поглъщате.

25 Горко вам, книжници и фарисеи, лицемери! защото чистите външността на чашата и блюдото, а отвътре те са пълни с грабеж и насилие.

26 Слепи фарисеино! очисти първо вътрешността на чашата и блюдото, за да бъде и външността им чиста.

27 Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! защото приличате на варосани гробници, които отвън се виждат хубави, а отвътре са пълни с мъртвешки кости и с всякаква нечистота.

28 Също така и вие от вън се виждате на човеците праведни, но отвътре сте пълни с лицемерие и беззаконие.

29 Горко вам книжници и фарисеи, лицемери; защото зидате гробниците на пророците, и поправяте гробовете на праведните, и казвате:

30 Ние, ако бяхме живели в дните на бащите си, не бихме съучаствували с тях в проливане кръвта на пророците.

31 Така щото свидетелствувате против себе си, че сте синове на ония, които избиха пророците.

32 Допълнете и вие, прочее, мярката на бащите си.

33 Змии! рожби ехиднини! как ще избегнете от осъждането в пъкъла?

34 Затова, ето, Аз изпращам до вас пророци, мъдри и книжници; едни от тях ще убиете и ще разпънете, и други от тях ще биете в синагогите си, и ще ги гоните от град в град;

35 за да дойде върху вас всичката праведна кръв проляна на земята, от кръвта на праведния Авел до кръвта на Захария, Варахивия син, когото убихте между светилицето и олтара.

- ³⁶ Истина ви казвам: Всичко това ще дойде върху туй поколение.
- ³⁷ Ерусалиме! Ерусалиме! ти, който избиваш пророците, и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте!
- ³⁸ Ето, вашият дом се оставя пуст.
- ³⁹ Защото казвам ви, от сега няма вече да Ме видите, до когато речете: Благословен, Който иде в Господното име.

ГЛАВА 24

- И** като излезе Исус от храма и си отиваше, учениците Му се приближиха да Му покажат зданията на храма.
- ² А Той в отговор им рече: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам: Няма да остане тук камък на камък, който да се не срине.
- ³ И когато седеше на Елеонския хълм, учениците дойдоха при Него насаме и рекоха: Кажи ни, кога ще бъде това? и какъв ще бъде белегът на Твоето пришествие и за свършека на века?
- ⁴ Исус в отговор им каза: Пазете се да ви не заблуди някой;
- ⁵ защото мнозина ще дойдат в Мое име казвайки: Аз съм Христос, и ще заблудят мнозина.
- ⁶ И ще чуете за войни и за военни слухове; но внимавайте да се не смущавате; понеже тия неща трябва да станат; но това още не е свършекът.
- ⁷ Защото ще се повдигне народ против народ, и царство против царство; и на разни места ще има глад и трусове.
- ⁸ Но всичко това ще бъде само начало на страдания,
- ⁹ Тогава ще ви предадат на мъки и ще ви убият; и ще бъдете намразени от всичките народи поради Моето име.
- ¹⁰ И тогава мнозина ще се съблазнят, и един друг ще се предадат, и един друг ще се намразят.
- ¹¹ И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина.
- ¹² Но понеже ще се умножи беззаконието, любовта на мнозинството ще охладнее.
- ¹³ Но който устои до край, той ще бъде спасен.
- ¹⁴ И това благовестие на царството ще бъде проповядвано по цялата вселена за свидетелство на всичките народи; и тогава ще дойде свършекът.
- ¹⁵ Затова, когато видите мерзостта, която докарва запустение, за която говори пророк Даниил, стояща на светото място, (който чете нека разбира),
- ¹⁶ тогава ония които са в Юдея, нека бягат по планините;
- ¹⁷ който се намери на къщния покрив да не слиза да вземе нещата от къщата си;
- ¹⁸ и който се намери на нива да се не връща назад да вземе дрехата си.
- ¹⁹ А горко на непразните и на кърмещите в ония дни!
- ²⁰ При това, молете се да се не случи бягането ви зиме или в съботен ден;
- ²¹ защото тогава ще има голяма скръб, небивала от началото на света до сега, и каквато не ще има.
- ²² И ако да не се съкратяха ония дни, не би се избавила ни една твар; но заради избраните, ония дни ще се съкратят.

- 23 Тогава ако някой ви каже: Ето тук е Христос, или: Тука, не вярвайте;
- 24 защото ще се появят лъжехристи, и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така щото да заблудят, ако е възможно, и избраните.
- 25 Ето предсказах ви.
- 26 Прочее, ако ви кажат: Ето, Той е в пустинята; не излизайте; или: Ето Той е във вътрешните стаи; не вярвайте.
- 27 Защото както светкавицата излиза от изток и се вижда дори до запад, така ще бъде пришествието на Човешкия Син.
- 28 Дето бъде мършата, там ще се съберат и орлите.
- 29 А веднага след скръбта на ония дни, слънцето ще потъмнее, луната няма да даде светлината си, звездите ще паднат от небето и небесните сили ще се разклатят.
- 30 Тогава ще се яви на небето знаменията на Човешкия Син; и тогава ще заплачат всички земни племена като видят Човешкия син идещ на небесните облаци със сила и голяма слава.
- 31 Ще изпрати Своите ангели със силен тръбен глас; и те ще съберат избраните Му от четирите ветрища, от единия край на небето до другия.
- 32 А научете притчата от смоковницата: Когато клоните ѝ вече омекнат и развият листа, знаете, че е близо лятото.
- 33 Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че Той е близо при вратата.
- 34 Истина ви казвам: Това поколение няма да премине, докле не се сбъдне всичко това.
- 35 Небето и земята ще преминат, но Моите думи няма да преминат.
- 36 А за оня ден и час никой не знае, нито небесните ангели, нито Синът, а само Отец.
- 37 И като бяха Ноевите дни, така ще бъде пришествието на Човешкия Син.
- 38 Защото, както и в ония дни преди потопа, ядяха и пиеха, женеха се и се омъжваха, до деня до когато Ное влезе в ковчега,
- 39 и не усетиха, до като дойде потопът и завлече всички, така ще бъде и пришествието на Човешкия Син.
- 40 Тогава двама ще бъдат на полето; единият се взема, а другият се оставя.
- 41 Две жени ще мелят на мелницата; едната се взема, а другата се оставя.
- 42 Затова бдете, защото не знаете в кой ден ще дойде вашият Господ.
- 43 Но това да знаете, че ако домакинът би знаел в кой час щеше да дойде крадецът, бдял би, и не би оставил да му подкопаят къщата.
- 44 Затова бдете и вие готови; защото в час, когато го не мислите, Човешкият Син иде.
- 45 Кой е, прочее, верният и разумен слуга, когото господарят му е поставил над домоचाдието си; за да им дава храна на време?
- 46 Блажен е оня слуга, чийто господар, като си дойде, го намери, че прави така.
- 47 Истина ви казвам, че ще го постави над целия си имот.
- 48 Но, ако оня слуга е зъл {Гръцки: Оня зъл слуга каже.}, и каже в сърцето си: Господарят ми се забави,
- 49 и той почне да бие служителите си, и да яде и пие с пияниците,
- 50 господарят на оня слуга ще дойде в ден, когато той не го очаква, и в час, когато не

знае,

⁵¹ и, като го бие тежко, ще определи неговата участ с лицемерите; там ще бъде плач и скърцане със зъби.

ГЛАВА 25

Тогава небесното царство ще се оприличи на десет девизи, които взеха светилниците, си и излязоха да посрещнат младоженеца.

² А от тях пет бяха неразумни и пет разумни.

³ Защото неразумните, като взеха светилниците, не взеха масло със себе си.

⁴ Но разумните, заедно със светилниците си взеха и масло в съдовете си.

⁵ И докато се бавеше младоженецът, додряма се на всичките, и заспаха.

⁶ А по среднощ се нададе вик: Ето младоженецът [иде!] излизайте да го посрещнете!

⁷ Тогава всички ония девизи станаха и приготвиха светилниците си.

⁸ А неразумните рекоха на разумните: Дайте ни от вашето масло, защото нашите светилници угасват.

⁹ А разумните в отговор казаха: Да не би да не стигне и за нас и за вас, по-добре идете при продавачите и си купете.

¹⁰ А когато те отидоха да купят, младоженецът пристигна; и готовите влязоха с него на сватбата, и вратата се затвори.

¹¹ После дохождат и другите девизи и казват: Господи! Господи! отвори ни.

¹² А той в отговор рече: Истина ви казвам: Не ви познавам.

¹³ И тъй, бдете; защото не знаете ни деня, ни часа, [в който Човешкият Син ще дойде].

¹⁴ Защото е както, когато човек при тръгването си за чужбина, свиква своите слуги, и им предаде имота си.

¹⁵ На един даде пет таланта, на друг два, на трети един, на всеки според способността му; и тръгна.

¹⁶ Веднага той, който получи петте таланта, отиде и търгува с тях, и спечели още пет таланта.

¹⁷ Също и той, който получи двата спечели още два.

¹⁸ А той, който получи единия, отиде разкопа в земята, и скри парите на господаря си.

¹⁹ След дълго време дохожда господарят на тия слуги и прегледа сметката с тях,

²⁰ И когато се приближи той, който бе получил петте таланта, донесе още пет таланта, и рече: Господарю, ти ми предаде пет таланта; ето, спечелих още пет.

²¹ Господарят му рече: Хубаво, добри и верни слуго! в малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си.

²² Приближи се и той, който бе получил двата таланта, и рече: Господарю, ти ми даде два таланта, ето, спечелих още два таланта.

²³ Господарят му рече: Хубаво, добри и верни слуго! над малкото си бил верен, над многото ще те поставя; влез в радостта на господаря си.

²⁴ Тогава се приближи той който бе получил един талант, и рече: Господарю, аз те знаех, че си строг човек; жънеш гдето не си сеял, и събираш гдето не си пръскал;

- ²⁵ и като се убоях отидох и скрих таланта ти в земята; ето, имаш своето.
- ²⁶ А Господарят му в отговор каза: Зли и лениви слуго! знаел си, че жъна гдето не съм сеял, и събирам гдето не съм пръскал;
- ²⁷ ти, прочее, трябваше да внесеш парите ми на банкерите, и когато си дойдех, щях да взема своето с лихва.
- ²⁸ Затова, вземете от него таланта и дайте го на този, който има десет таланта.
- ²⁹ Защото на всекиго, който има, ще се даде, и той ще има изобилие; а от този, който няма от него ще се отнеме и това, което има.
- ³⁰ А тоя безполезен слуга хвърлете във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби.
- ³¹ А когато дойде Човешкият Син в славата Си, и всичките [свети] ангели с Него, тогава ще седне на славния Си престол.
- ³² И ще се съберат пред Него всичките народи; и ще ги отлъчи един от други, както овчарят отлъчва овцете от козите;
- ³³ и ще постави овцете от дясната Си страна, а козите от лявата.
- ³⁴ Тогава царят ще рече на тия, които са от дясната Му страна: Дойдете вие благословени от Отца Ми, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.
- ³⁵ Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте;
- ³⁶ гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте.
- ³⁷ Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, и Те нахранихме; или жаден, и Те напоихме?
- ³⁸ И кога Те видяхме странник, и Те прибрахме, или гол и Те облякохме?
- ³⁹ И кога Те видяхме болен или в тъмница и Те споходихме?
- ⁴⁰ А Царят в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.
- ⁴¹ Тогава ще рече и на тия, които са от лявата Му страна: Идете си от Мене, вие проклетите, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели.
- ⁴² Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте;
- ⁴³ странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте.
- ⁴⁴ Тогава и те в отговор ще кажат: Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме?
- ⁴⁵ Тогава в отговор ще им рече: Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили.
- ⁴⁶ И тия ще отидат във вечно наказание, а праведните във вечен живот.

ГЛАВА 26

Когато Исус свърши тия думи рече на учениците Си:

- ² Знаете, че след два дни ще бъде Пасхата, и Човешкият Син ще бъде предаден на разпятие.
- ³ Тогава главните свещеници и народните старейшини се събраха в двора на първосвещеника, който се наричаше Каиафа,

- ⁴ и наговаряха се да уловят Исуса с хитрост и да Го умъртвят;
- ⁵ но думаха: Да не е на празника, за да не стане вълнение между народа.
- ⁶ А когато Исус беше във Витания, в къщата на прокажения Симон,
- ⁷ приближи се до Него една жена, която имаше алабастрен съд с много скъпо миро, което изливаше на главата Му, като бе седнал на трапезата.
- ⁸ А учениците, като видяха това, възнегодуваха, казвайки: Защо се прахоса това?
- ⁹ Защото това миро можеше да се продаде за голяма сума, която да се раздаде на сиромасите.
- ¹⁰ Но Исус като позна това, рече им: Защо досаждате на жената? понеже тя извърши добро дело на Мене.
- ¹¹ Защото сиромасите всякога се намират между вас, но аз не всякога се намирам.
- ¹² Защото тя, като изля това миро върху тялото Ми стори го за да Ме приготви за погребение.
- ¹³ Истина ви казвам: Гдето и да се проповядва това благовестие по целия свят, ще се разказва за неин спомен и това, което тя стори.
- ¹⁴ Тогава един от дванадесетте, наречен Юда Искариотски отиде при първосвещениците и рече:
- ¹⁵ Какво обичате да ми дадете и аз ще ви Го предам? И те му претеглиха тридесет сребърника.
- ¹⁶ И от тогава той търсеше удобен случай да им Го предаде.
- ¹⁷ А в първия ден на празника на безквасните хлябове учениците отидоха при Исуса и рекоха: Где искаш да Ти приготвим, за да ядеш пасхата?
- ¹⁸ Той каза: Идете в града при еди кого си и речете му: Учителят казва: Времето Ми е близо, у тебе ще празнувам пасхата с учениците Си.
- ¹⁹ И учениците сториха както им заръча Исус, и приготвиха пасхата.
- ²⁰ И когато се свечери, Той седна на трапезата с дванадесетте ученика.
- ²¹ И като ядяха, рече: Истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.
- ²² А те, пренаскърбени, почнаха всички един по един да Му казват: Да не съм аз, Господи?
- ²³ Той в отговор рече: Който натопи ръката си заедно с Мене в блюдото, той ще Ме предаде.
- ²⁴ Човешкият Син отива, както е написано за Него; но горко на този човек, чрез когото Човешкият Син ще бъде предаден! Добре щеше да бъде за този човек, ако не бе се родил.
- ²⁵ И Юда, който Го предаде, в отговор рече: Да не съм аз, Учителю? Исус му каза: Ти рече.
- ²⁶ И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови, и го разчупи и като го даваше на учениците, рече: Вземете яжте; това е Моето тяло.
- ²⁷ Взе и чашата, и, като благодари, даде им, и рече: Пийте от нея всички!
- ²⁸ Защото това е Моята кръв на [новия] завет, която се пролива за прощаване на греховете.
- ²⁹ Но казвам ви, че отсега няма вече да пия от тоя плод на лозата, до оня ден, когато ще го пия с вас нов в царството на Отца Си.
- ³⁰ И като изпяха химн, излязоха на Елеонския хълм.
- ³¹ Тогава Исус им казва: Вие всички ще се съблазните в Мене тая нощ, защото е

писано: "Ще поразя пастира; и овците на стадото ще се разпръснат".

32 А след като бъда възкресен ще ви изпреваря в Галилея.

33 А Петър в отговор Му рече: Ако и всички да се съблазнят в Тебе, аз никога няма да се съблазня.

34 Исус му рече: Истина ти казвам, че тая нощ, преди да пее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене.

35 Петър Му казва: Ако станеше нужда и да умра с Тебе, пак няма да се отрека от Тебе. Същото рекоха и всичките ученици.

36 Тогава Исус идва с тях на едно място наречено Гетсимания; и казва на учениците Си: Седете тука, докле отида там да се помоля.

37 И като взе със Себе Си Петра и двамата Заведееви сина, захвана да скърби и да тъгува.

38 Тогава им казва: Душата Ми е прескръбна до смърт; постойте тук и бъдете заедно с Мене.

39 И като пристъпи малко напред, падна на лицето Си, и се молеше, казвайки: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не обаче, както Аз искам, но както Ти искаш.

40 Дохожда при учениците, намира ги заспали, и казва на Петра: Как! не можате ли ни един час да бдите с Мене?

41 Бдете и молете се, за да не паднете в изкушение. Духът е бодър, а тялото - немошно.

42 Пак отиде втори път и се моли, думайки: Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине това, без да го пия, нека бъде Твоята воля.

43 И като дойде пак намери ги заспали; защото очите им бяха натегнали.

44 И пак ги остави и отиде да се помоли трети път, като каза пак същите думи.

45 Тогава дохожда при учениците и казва им: Още ли спите и почивате? Ето, часът наближи, когато Човешкият Син се предава в ръцете на грешници.

46 Станете да вървим; ето, приближи се тоя, който Ме предава.

47 И когато Той говореше, ето, Юда, един от дванадесетте, дойде, и с него голямо множество, с ножове и сопи, изпратени от главните свещеници и народните старейшини.

48 А оня, който Го предаваше, беше им дал знак, казвайки: Когато целуна, Той е; хванете Го.

49 И веднага се приближи до Исуса и рече: Здравей, Учителю! и Го целува.

50 А Исус му каза: Приятелю, за каквото си дошъл стори го. Тогава пристъпиха, туриха ръце на Исуса, и Го хванаха.

51 И, ето, един от тия, които бяха с Исуса, простря ръка, измъкна ножа си, и, като удари слугата на първосвещеника, отсече му ухото.

52 Тогава Исус му каза: Повърни ножа си на мястото му, защото всички, които се залавят за нож от нож ще загинат.

53 Или мислиш, че не мога да се примоля на Отца Си, и Той би Ми изпратил още сега повече от дванадесет легиона ангели?

54 Но как биха се сбъднали писанията, че това трябва така да бъде?

55 В същия час рече Исус на народа: Като срещу разбойник ли сте излезли с ножове и сопи да Ме уловите? Всеки ден седях и поучавах в храма и не Ме хванахте.

56 Но всичко това стана за да се сбъднат пророческите писания. Тогава всички

ученици Го оставиха и се разбягаха.

57 А тия, които бяха хванали Исуса, заведоха Го у първосвещеника Каиафа, гдето бяха събрани книжниците и старейшините.

58 А Петър вървеше подире Му издалеч до двора на първосвещеника; и като влезе вътре, седна със служителите да види края.

59 А главните свещеници и целият синедрион търсеха лъжливо свидетелство против Исуса, за да Го умъртвят;

60 обаче не намериха, при все че дойдоха много лъжесвидетели. Но сетне дойдоха двама и рекоха:

61 Тоя каза: Мога да разруша Божия храм, и за три дни пак да го съградя.

62 Тогава първосвещеникът стана и Му рече: Нищо ли не отговаряш? Какво свидетелствуват тия против Тебе?

63 Но Исус мълчеше. Първосвещеникът му каза: Заклевам Те в живия Бог да ни кажеш: Ти ли си Христос Божият Син?

64 Исус му каза: Ти рече. Но казвам ви, от сега нататък ще видите Човешкия Син седящ отдясно на силата и идещ на небесните облаци.

65 Тогава първосвещеникът раздра дрехите си и каза: Той богохулствува! Каква нужда имаме вече от свидетели? Ето сега чухме богохулството. Вие какво мислите?

66 А те в отговор рекоха: Изложи се на смъртно наказание.

67 Тогава Го заплюваха в лицето и Го блъскаха; а други Му удряха плесници и Му казваха:

68 Познай ни, Христие, кой Те удари.

69 А Петър седеше вън на двора; и една слугиня дойде при него и му каза: И ти беше с Исуса галилеянина.

70 А той се отрече пред всички, казвайки: Не разбирам що говориш.

71 И когато излезе в преддверието, видя го друга слугиня, и каза на тия, които бяха там: И тоя беше с Исуса Назарянина.

72 И Петър пак се отрече с клетва: Не познавам човека.

73 След малко се приближиха и ония, които стояха наблизо, и рекоха на Петра: Наистина и ти си от тях, защото твойт говор те издава.

74 Тогава той започна да проклина и да се кълне: Не познавам човека. И на часа петелът изпя.

75 И спомни си Петър думата на Исуса, Който беше рекъл: Преди да изпее петелът, три пъти ще се отречеш от Мене. И той излезе вън и плака горко.

ГЛАВА 27

А на сутринта всичките главни свещеници и народни старейшини се съвещаваха против Исуса, да Го умъртвят.

2 И когато Го вързаха, заведоха Го и Го предадоха на управителя Пилата.

3 Тогава Юда, който Го беше предал, като видя, че Исус бе осъден, разкая се и върна тридесетте сребърника на главните свещеници и старейшините и каза:

4 Съгреших, че предадох невинна кръв. А те рекоха: Нам що ни е? Ти гледай.

5 И като хвърли сребърниците в храма, излезе и отиде и се обеси.

6 А главните свещеници взеха сребърниците и рекоха: Не е позволено да ги туряме

в храмовата каса, понеже са цена на кръв.

⁷ И като се съветваха, купиха с тях грънчаревата нива, за погребване на чужденци.

⁸ Затова оная нива се нарече кръвна нива, както се нарича и до днес.

⁹ Тогава се изпълни реченото чрез пророк Еремия, който каза: "И взеха тридесетте сребърника, цената на оценения, Когото оцениха някои от израилтяните,

¹⁰ и дадоха ги за грънчаревата нива, според както ми заповяда Господ".

¹¹ А Исус застана пред управителя; и управителят Го попита, като каза: Ти Юдейският цар ли си? А Исус му рече: Ти казваш.

¹² И когато Го обвиняваха главните свещеници и старейшините, нищо не отговаряше.

¹³ Тогава Пилат Му казва: Не чуваш ли за колко неща свидетелствуват против Тебе?

¹⁴ Но Той не му отговори нито на едно нещо; тъй щото управителят се чудеше много.

¹⁵ А на всеки празник управителят имаше обичай да пуска на народа един от затворниците, когото биха поискали.

¹⁶ А тогава имаха един прочут затворник, на име Варава.

¹⁷ И тъй, като бяха събрани, Пилат им каза: Кого искате да ви пусна: Варава ли или Исуса, наречен Христос?

¹⁸ (Понеже знаеше, че от завист го предаваха.

¹⁹ При това, като седеше на съдийския престол, жена му изпрати до него да кажат: Не струвай нищо на Тоя праведник; защото днес много пострадах насъне поради Него).

²⁰ А главните свещеници и старейшините убедиха народа да изпроси Варава, а Исуса да погубят.

²¹ Управителят в отговор им рече: Кого от двамата искате да ви пусна? А те рекоха: Варава.

²² Пилат им казва: Тогава какво да правя с Исуса, наречен Христос? Те всички казват: Да бъде разпнат.

²³ А той каза: Че какво зло е сторил? А те още повече закрещяха, казвайки: Да бъде разпнат.

²⁴ И тъй Пилат като видя, че никак не помага, а напротив, че се повдига размирие, взе вода, уми си ръцете пред народа, и каза: Аз съм невинен за кръвта на Тоя праведник; вие гледайте.

²⁵ И целият народ в отговор рече: Кръвта Му да бъде на нас и на чадата ни.

²⁶ Тогава им пусна Варава; а Исуса би и Го предаде на разпятие.

²⁷ Тогава войниците на управителя заведоха Исуса в преторията, и събраха около Него цялата дружина.

²⁸ И като Го съблякоха, облякоха Го в червена мантия.

²⁹ И сплетоха венец от тръни и го наложиха на главата Му, и туриха тръст в десницата Му; и като коленичиха пред Него, ругаеха Му се, казвайки: Здравей, Царю Юдейски!

³⁰ И заплюваха Го, и взеха тръстта и Го удряха по главата.

³¹ И след като Му се поругаха, съблякоха Му мантията и Го облякоха с Неговите дрехи и Го заведоха да Го разпнат.

³² А на излизане намериха един киринеец, на име Симон; него заставиха да носи кръста Му.

³³ И като стигнаха на едно място, наречено Голгота (което значи лобно място),

- 34 дадоха Му да пие вино размесено с жлъчка; но Той като вкуси, не прие да пие.
- 35 И когато Го разпнаха, разделиха си дрехите Му, като хвърлиха жребие.
- 36 И седяха да Го пазят там.
- 37 И поставиха над главата Му обвинението Му, написано така: Тоя е Исус, Юдейският Цар.
- 38 Тогава бидоха разпнати с Него двама разбойници, един отдясно, и един отляво.
- 39 А минаващите оттам Му се подиграваха, като клатеха глави и думаха:
- 40 Ти, Който разоряваш храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си; ако си Божий Син, слез от кръста.
- 41 Подобно и главните свещеници с книжниците и старейшините Го ругаеха, казвайки:
- 42 Други е избавил, а пък Себе Си не може да избави! Той е Израилевият Цар! нека слезе сега от кръста, и ще повярваме в Него.
- 43 Упова на Бога; нека Го избави сега, ако Му е угоден; понеже каза: Божий Син съм.
- 44 Със същия укор Му се присмиваха и разпнатите с Него разбойници.
- 45 А от шестия час тъмнина покриваше цялата земя до деветия час.
- 46 А около деветия час Исус извика със силен глас: Или, Или, лама савахтани? сиреч: Боже Мой, Боже Мой, защо си Ме оставил?
- 47 Някои от стоящите там, като чуха, думаха: Той вика Илия.
- 48 И веднага един от тях се завтече, взе гъба, натопи я в оцет, и като я надяна на тръст, даде Му да пие.
- 49 А другите казваха: Остави! да видим дали ще дойде Илия да Го избави.
- 50 А Исус, като извика пак със силен глас, издъхна.
- 51 И, ето, завесата на храма се раздра на две от горе до долу, земята се разтrese, скалите се разпукаха,
- 52 гробовете се разтвориха и много тела на починалите светии бяха възкресени,
- 53 (които, като излязоха от гробовете след Неговото възкресение, влязоха в светия град, и се явиха на мнозина).
- 54 А стотникът и ония, които заедно с него пазеха Исуса, като видяха земетресението и всичко що стана, уплашиха се твърде много, и думаха: Наистина тоя беше Син на Бога.
- 55 Там бяха още и гледаха отдалеч много жени, които бяха следвали Исуса от Галилея, и Му служеха;
- 56 между които бяха Мария Магдалина, и Мария майка на Якова и на Иосия, и майката на Заведеевите синове.
- 57 И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматея, на име Иосиф, който също беше се учил при Исуса.
- 58 Той дойде при Пилата и поиска Исусовото тяло. Тогава Пилат заповяда да му се даде.
- 59 Иосиф, като взе тялото, обви го с чиста плащаница,
- 60 и го положи в своя нов гроб, който бе изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата, отиде си.
- 61 А там бяха Мария Магдалина и другата Мария, които седяха срещу гроба.
- 62 И на следващия ден, който бе денят след приготвянето за празника, главните свещеници и фарисеите се събраха при Пилата и казаха:

- ⁶³ Господарю, спомнихме си, че Оня измамник приживе рече: След три дни ще възкръсна.
- ⁶⁴ Заповядай, прочее, гробът да се пази здраво до третия ден, да не би учениците Му да дойдат и да Го откраднат, и кажат на народа: Възкръсна от мъртвите. Така последната измама ще бъде по-лоша от първата.
- ⁶⁵ Пилат им рече: Вземете стража; идете, вардете Го както знаете.
- ⁶⁶ Те, прочее, отидоха и вардиха гроба, като запечатаха гроба с помощта на стражата.

ГЛАВА 28

А като се мина съботата, на първия ден от седмицата, дойдоха Мария Магдалина и другата Мария да видят гроба.

- ² А, ето, стана голям трус; защото ангел от Господа слезе от небето и пристъпи, отвали камъка, и седна на него.
- ³ Изгледът му беше като блескавица, и облеклото му бяло като сняг.
- ⁴ И в страха си от него стражарите трепереха, и станаха като мъртви.
- ⁵ А ангелът проговори, като каза на жените: Вие не се бойте, защото зная, че търсите разпнатия Исус.
- ⁶ Няма Го тук; защото възкръсна, както и рече: дойдете и вижте мястото, гдето е лежал Господ.
- ⁷ Идете скоро да кажете на учениците Му, че е възкръснал от мъртвите; и, ето, Той отива преди вас в Галилея; там ще Го видите; ето казах ви.
- ⁸ И те излязоха бързо от гроба със страх и голяма радост, и завтекоха се да известят на учениците Му.
- ⁹ И ето Исус ги срещна и рече: Здравейте! А те се приближиха и се хванаха за нозете Му и Му се поклониха.
- ¹⁰ Тогава Исус им рече: Не бойте се; идете кажете на братята Ми да идат в Галилея, и там ще Ме видят.
- ¹¹ Когато те отидоха, ето, някои от стражата дойдоха в града и известиха на главните свещеници всичко що бе станало.
- ¹² И те, като се събраха със старейшините и се съвещаваха, дадоха на войниците доволно пари, и рекоха:
- ¹³ Кажете, че учениците Му дойдоха през нощта и Го откраднаха, когато ние спяхме.
- ¹⁴ И ако слух за това стигне до управителя, ние ще го убедим, а вас ще направим да нямате грижа.
- ¹⁵ Те, прочее, взеха парите, и постъпиха както бяха научени. И това що те казаха се разнесе между юдеите, и продължава даже и до днес.
- ¹⁶ А единадесетте ученика отидоха в Галилея, на бърдото, гдето Исус им определи.
- ¹⁷ И като Го видяха, поклониха Му се; а някои се усъмниха.
- ¹⁸ Тогава Исус се приближи към тях и им говори, казвайки: Даде Ми се всяка власт на небето и на земята.
- ¹⁹ Идете, прочее, научете всичките народи, и кръствайте ги в името на Отца и Сина

и Светия Дух,

²⁰ като ги учите да пазят всичко що съм ви заповядал; и ето, Аз съм с вас през, всичките дни до свършека на века. [Амин].

For other languages please go to **www.wordproject.org**